

**POLITISK ORIENTERING den 30.
juni 2016:**

**Efter Brexit: EU
disintegrerer, mens Rusland-
Kina konsolideres//**

**Schiller Instituttets Berlin-
konference**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

PRESSEMEDDELELSE:

**International Schiller
Institut-konference
i Berlin, 25. – 26. juni
2016:**

**»At skabe en fælles fremtid
for menneskeheden,**

og en renæssance for klassisk kultur«

28. juni 2016 – Schiller Instituttets internationale todages konference samlede flere end 300 gæster fra 24 nationer og fire kontinenter til en intens og dybtgående dialog om, hvorledes den umiddelbare fare for en verdenskrig kan standses ved i stedet at skabe et nyt paradigme for globalt samarbejde og udvikling, baseret på en dialog mellem civilisationer og den menneskelige arts enestående kreativitet. Konferencedeltagerne var ekstremt opmærksomme på optrapningen af den vestlige, geopolitiske konfrontation mod Rusland og Kina og faren for atomkrig, og en resolution vedtoges, der krævede den omgående afslutning af sanktioner mod Rusland og Syrien. At gøre en ende på krigen og genopbygge det krigshærgede Syrien og hele det sydvestasiatiske område var et hovedfokus på konferencen, hvor dr. Bouthaina Shaaban, medlem af Syriens præsidentskab, talte til konferencens tilhørere og deltog i en bevægende, Spørgsmål & Svar-live stream.

Download (PDF, Unknown)

Bliv ikke igen krigens ofre – Der findes en løsning

28. juni 2016 (Leder) – Ved afslutningen af todageskonferencen i Berlin, sponsoreret af Schiller Instituttet, hvor ledende talere fra fire kontinenter fremlagde det rædselsvækkende billede af både den 'evindelige krig', der finder sted i dag, og truslen om en atomkrig i morgen, samt de

nødvendige løsninger med den Nye Silkevejs-proces, kom Lyndon LaRouche med følgende bemærkninger (parafrase):

Vi kan som et folk indgå aftale om ideer om en fredelig løsning på den krise, vi står overfor, hvilket er afgørende. Send et stærkt og klart opråb; spred ordet. Vi søger ikke krig. Der er en anden løsning end atter at blive krigens offer.

Helga Zepp-LaRouche afsluttede dernæst konferencen, som stifter af og præsident for Schiller Institutet, med ordene: »Jeg opfordrer jer til at tilslutte jer Schiller Institutet og, hvad der ligeledes er vigtigt, at følge Lyndon LaRouches vise ord.«

Aldrig har den overhængende krise stået mere skarpt. Den britiske Brexit-afstemning sidste torsdag afslørede den kendsgerning, at Imperiets finansielle system går rundt i den bare natskjorte. Brexit forårsagede ingenting – den afslørede simpelt hen den kendsgerning, der i mange år har været åbenlys for alle, for nær de blinde, at det enorme spillekasino, kendt som det transatlantiske finansielle system, ikke kan »reddes« – og ganske bestemt ikke ved, at man trykker flere penge for kunstigt at stive de bankerotte banker af i endnu nogle uger eller måneder. Londons førende bankaktier er kollapsede med over 30 % siden Brexit-afstemningen torsdag, og med halvdelen i løbet af det seneste år. Alle de vestlige »Too Big to Fail«-banker – 'for store til at lade gå ned-banker' – står over for en lignende skæbne, der allerede er i gang.

Vi må gøre en ende på systemets elendighed med en total Glass/Steagall-afskrivning af de værdiløse værdipapirer, der dominerer de såkaldte aktiver i storbankerne. Først da kan et kreditsystem efter Hamiltons principper blive genindført, som det kræves, for at Vesten kan tilslutte sig Rusland og Kina i den globale udviklingsproces, der nu er i gang, sammen med verdens nationer og folk, gennem programmet med Ét bælte, én vej, Shanghai Samarbejdsorganisationen, den Eurasiske

Økonomiske Union, den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, BRIKS' Nye Udviklingsbank – som alle er helliget til, og nu aktivt investerer i, regionale infrastrukturprojekter i stor skala i hele verden. Som LaRouche har understreget hele sit liv – udelukkende kun en sådan kreativ transformation af verdens borgeres produktivitet, gennem videnskabelige opdagelser, kan gøre en ende på det mareridt, menneskeheden nu står overfor.

Det vestlige finansoligarkis frygt er, at Storbritanniens afgang fra EU vil indgyde mod i det voksende antal ledere i Europa, der ønsker at afkaste City of Londons og det sjælløse EU-diktatur i Bruxelles' lænker. Den tyske udenrigsminister Steinmeiers fordømmelse af, at NATO rasler med atomsablen og udøver militære provokationer mod Rusland, har mange støtter, der blot mangler modet til at tale offentligt. Dette er vores opgave – LaRouches »stærke og klare opråb« om, at der er en løsning, hvis folk finder det sublime i sig selv og handler på vegne af menneskeheden som et hele.

Foto: Lyndon og Helga LaRouche på Schiller Instituttets Konference i Berlin, 25. – 26. juni, 2016.

**Schiller Instituttet afholder
historisk konference i
Berlin:
»En fælles fremtid for**

menneskeheden og en renæssance for klassisk kultur«

»Jeg tror, vi alle er kommet til stede på denne konference, fordi alle, der befinder sig i denne sal, ved, at vi nu oplever en systemisk og eksistentiel civilisationskrise uden fortilfælde ... Denne konference har ét emne, eller et overordnet emne, og det er at definere løsninger på denne krise: at diskutere, hvad det nye paradigme skal være, og om menneskeheden er i stand til at løse en sådan eksistentiel krise?

27. juni 2016 (Leder) – Schiller Instituttets todages internationale konference 25. – 26. juni begyndte om morgenen den 25. juni i den tyske hovedstad under temaet: »En fælles fremtid for menneskeheden og en renæssance for klassiske kulturer«.

Flere end 320 mennesker fra henved 22 lande på fire kontinenter deltog i arrangementet, der havde et udvalg af fremtrædende talere fra hele globen. (Yderligere detaljer kommer snarest.)

Det første panel adresserede den »Strategiske krise er farligere end på højden af den Kolde Krig«. Inden præsentationerne introducerede ceremonimester Elke Fimmen talerne, og hun hilste i særdeleshed Lyndon LaRouches tilstedeværelse på konferencen velkommen.

Hovedtalen blev dernæst holdt af Schiller Instituttets internationale præsident Helga Zepp-LaRouche, der lige fra begyndelsen anslog konferencens fokus:

»Jeg tror, vi alle er kommet til stede på denne konference, fordi alle, der befinder sig i denne sal, ved, at vi er i færd

med at opleve en systemisk og eksistentiel civilisationskrise uden fortilfælde. Vi har sammenfaldet mellem faren for krig, hvor NATO konfronterer Rusland på en meget, meget aggressiv måde – hvilket kunne føre til en Tredje Verdenskrig. Vi har en amerikansk konfrontation mod Kina i det Sydkinesiske Hav. Vi har faren for en ny, 2008-type finansiell krise, der kunne få det finansielle system til at nedsmelte, og så var der for to dage siden selvfølgelig Brexit – Storbritannien, der stemte for at forlade den Europæiske Union. Og som vi alle ved, så var dette ikke en stemme imod Europa som sådan, men imod et komplet uretfærdigt system og en korrupt elite.

Denne konference har ét emne, eller et overordnet emne, og det er at definere løsninger på denne krise: at diskutere, hvad det nye paradigme skal være, og om menneskeheden er i stand til at løse en sådan eksistentiel krise?

Vi har fremtrædende talere fra fire kontinenter, fra mange lande, og dette er selvsagt folk, eller er repræsentanter for den slags folk, der er fast besluttet på at finde en løsning. Og før jeg kommer nærmere ind på disse forskellige dødsfarer, så er løsningen nem. Så vær opmærksom og fattet. Hvis menneskeheden forener sig om en god plan og handler i solidaritet og modigt, så kan enhver krise i den menneskelige civilisation overvindes, for dette er den menneskelige natur – at, når vi udfordres af et stort onde, vækkes en endnu større kraft for det gode i vores sjæl.«

Den verdenskendte amerikanske statsmand Lyndon LaRouche vendte tilbage til dette tema i sine bemærkninger under spørgsmål-og-svar-sessionen, hvor han udtalte:

»Dette betyder, at vi, grundlæggende set, har ansvaret for, hvad der vil ske med menneskeheden.«

»Hvordan løser vi rent faktisk dette problem? Man gør det, at man går ud og bedriver noget videnskab. Man anvender videnskab til at skabe en metode for kreativitet. Man baserer derfor det

hele, ikke på menneskeheden som sådan, men på den kreative kraft. Det er, hvad jeg generelt har gjort i det meste af mit liv. Man må øge det menneskelige intellekts arbejdes produktive evne. Man må give det individuelle menneske en større evne til kreativitet for menneskeligt liv.»

Foto: Schiller Instituttets stifter og præsident Helga Zepp-LaRouche holder hovedtalen lørdag, den 25. juni, 2016, i Berlin. (Foto: Julien Lemaitre)

Putin og Xi understreger betydningen af deres »Stormagtsrelation« for hele verden

26. juni 2016 (Leder) – Præsidenterne for Rusland og Kina, Vladimir Putin og Xi Jinping, mødtes i Beijing lørdag, hvor de udstedte tre, betydningsfulde erklæringer af stor vigtighed mht. deres relation og den strategiske situation i verden. Dette er Putins 15. besøg i Beijing, og hans indledende bemærkninger til Xi forud for mødet understregede dybden af alliancen mellem de to lande.

»Vi mødes ofte og på tilbagevendende basis, men ... hvert af vore møder har altid en væsentlig karakter ... Livet selv kræver, at vore folk arbejder for at styrke og udvikle vore relationer.«

Hvad angår præsident Xi, så bemærkede han efter mødet:

»Jo vanskeligere, den internationale situation bliver, desto mere afgørende må vi lade os lede af det strategiske samarbejdes og venskabets ånd; vi bør fremme bilateral støtte, styrke politisk og strategisk samarbejde og intensivere vore relationer.«

Den første, noget lange erklæring, de udstedte, understreger betydningen af deres relation som en model for en »stormagtsrelation«, som de anser for at være den model, der skal følges i det, der nu er blevet til en multipolær verden. Dokumentet fortsætter også med at understrege betydningen af deres model for relationer, inklusive disses respekt for den enkelte nations særlige udviklingsvej og for doktrinen om ikke-indblanding i den anden nations interne anliggender, som en ny model for interaktioner i en verden, der karakteriseres af konflikt. Dokumentet understreger også det øgede samarbejde inden for atomkraft, så vel som også inden for rumfart, inklusive samarbejde om udforskning af Månen. Det understreger også komplementariteten af de to nationers udviklingsprojekter, i særdeleshed mellem udviklingen af Ruslands fjerne østlige område og Kinas nordøstlige provinser, der grænser op til Rusland, lige så vel som også komplementariteten mellem udviklingen af Ruslands Volgaområde og Yangtze-flodens udviklingszone. Det understreger desuden den betydning, deres relation har for stabiliteten på verdensarenaen.

Hoveddokumentet sætter fokus på finansmarkedernes nye flygtighed, der er blevet forværret af de af nogle lande »ensidigt påtvungne sanktioner«. Det kaster også handsken over for »visse landes« og »visse militære alliancers« forhåbninger om et overherredømme, der truer stabiliteten i verden gennem deres ambition om at opretholde ensidig, militær overlegenhed på bekostning af andre landes evne til at forsvare sig. Det lytter tilbage til den oprindelige hensigt med De Forenede Nationer, nemlig at forhindre krig og etablere et system med

international lov, som alle lande nøje bør følge.

Kina og Rusland bekræftede også deres hensigt om at arbejde sammen i FN for at forhindre ulovlige og uautoriserede militære interventioner, der ikke er under FN-mandat. Dokumentet peger på BRIKS-gruppens vigtighed, så vel som også på ASEAN- og ASEAN-plus-grupperingernes funktion for den globale økonomi.

De to udstedte en anden, specifik erklæring, der drejede sig om de globale trusler, som »visse lande« skaber med deres fremstød for at øge verdens militære spændinger. Dokumentet fordømmer den destabiliserende karakter, som planerne om missilforsvar i Europa udgør, så vel som også den planlagte deployering af THAAD-missilsystemet i det asiatiske Stillehavsområde.

En tredje aftale om samarbejde om cyber-sikkerhed blev indgået.

Desuden blev flere end 30 økonomiske aftaler indgået under Putins besøg, især inden for områderne energi, landbrug, transport, rumfart og samarbejde om militærtekniske spørgsmål.

Foto: Den russiske præsident Putin og den kinesiske præsident Xi i Beijing denne weekend. (Foto: Kremlin.ru)

Den kinesiske præsident Xi

Jinpings strategiske mission til Central- og Østeuropa. EIR-Artikel

✘ Af EIR's Mike Billington.

Følgende artikel forekommer i EIR, 24. juni 2016.

21. juni 2016 – I Stillehavet flyver og sejler Obamas truende patruljer tæt på kinesiske territorier, hvor de tilmed undertiden med fuldt overlæg krænker suverænt kinesisk territorium. Han forsøger at opbygge et net af alliancer i Stillehavsområdet.

I Central- og Østeuropa gennemfører NATO provokerende øvelser på Ruslands grænser, hvor de forsøger at opnå krig, som den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier korrekt har antydnet.

Og hvor var Kinas præsident Xi Jinping fra 17. til 21. juni? I en strategisk mesterstreg, der er en general William Tecumsah Sherman værdig, var Xi Jinping lige præcis i Central- og Østeuropa, NATO's planlagte krigsfront. Ikke på en krigsmission, men en vital strategisk mission, der er mere omfattende end spørgsmålet om krig – en mission for en 'win-win'-politik for fredelig udvikling, koordineret med Putins Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum.

Kinas præsident har besøgt Serbien i Østeuropa, Polen i Centraleuropa og Usbekistan i Centralasien. I april besøgte Xi den Tjekkiske Republik, alt imens ledere fra Central- og Østeuropa (CEE) har besøgt Kina i år. Dette diplomatiske og økonomiske samarbejde er en del af den 16+1 proces, der er etableret mellem Kina og de 16 CEE-nationer i 2012. De fleste af disse nationer var engang en del af Sovjetunionen eller Warszawa-pagten, mens mange i dag er med i EU, eller søger om

optagelse. Gruppen af 16+1 fungerer således som en afgørende bro mellem Øst og Vest, og den fungerer i særdeleshed som omdrejningspunkt – nav – for udviklinger langs den Nye Silkevejs forbindelseslinje mellem Kina og Europa.

Serbien har bevaret stærke relationer til både Rusland og Kina selv, mens landet samtidigt har ansøgt om medlemskab i den Europæiske Union siden 2007. Polen har på den anden side under den aktuelle højrefløjsregering fuldt ud tilsluttet sig Obamas mobilisering for en militær konfrontation med Rusland. Polen kræver permanente NATO-baser samtidig med, at landet installerer amerikanske missilsystemer på sin jord, missiler, der er en direkte trussel mod russisk sikkerhed. Samtidig har Polen meget tætte bånd til Kina. Xi Jinpings besøg og udvidelse af deres strategiske relationer og økonomiske bånd, er en klar demonstration af den win-win-politik, som følges af både Kina og Rusland, og som tilskynder til samarbejde om gensidig økonomisk udvikling med alle nationer – hvilket samtidig fratager Obamas marionetter deres vilje til kamp.

Det tjener som model, at Xi følger sin central- og østeuropæiske turne med et besøg i Usbekistan, hvor Shanghai Samarbejdsorganisation (SCO) afholder sit 16. årlige topmøde i Tasjkent, og hvor han skal mødes med den russiske præsident Vladimir Putin, som dernæst rejser videre til Beijing til et statsbesøg i Kina.

Serbien: Mødested mellem Øst og Vest

I en signeret artikel i Serbiens førende avis *Politika* den 16. juni, dagen før sin ankomst, skrev Xi Jinping: »I århundreder har Serbien været et sted, hvor civilisationer i Øst og Vest mødes, interagerer og sammen virkeliggør væsentlige fremskridt i den menneskelige civilisation.« Han bemærkede det tætte

samarbejde mellem kineserne og Jugoslavien om bekæmpelsen af »fascistisk aggression på de østlige og vestlige fronter under Anden Verdenskrig« og tilføjede, at den serbiske præsident Tomislav Nikolic i november 2015 deltog i 70-års højtideligheden i Beijing, i anledning af sejren i den »Antifascistiske Verdenskrig«, der »sendte et stærkt budskab om vore to landes forpligtelse over for opretholdelse af efterkrigstidens internationale orden, beskyttelse af verdensfreden og opbygning af en bedre fremtid for menneskeheden.«

Serbien er en betydningsfuld del af den Nye Silkevej, eller, som Beijing kalder det, Ét bælte, Én vej (OBOR), hvilket refererer til det Nye Økonomiske Silkevejsbælte over land og det 21. Århundredes Maritime Silkevej over vand. Kina er allerede i færd med at bygge store projekter i og omkring Serbien, inklusive jernbanen fra Beograd til Budapest, Pupinbroen over Donau i Beograd samt en jernbane fra Beograd til Montenegro.

Dette var første gang i 32 år, at en kinesisk præsident besøgte Serbien, men de to nationer underskrev en aftale om strategisk partnerskab i 2009, som nu er blevet opgraderet til et »Omfattende Strategisk Partnerskab«. Kina har investeret mere end \$1 mia. i infrastruktur og energiprojekter siden da. Intet projekt har været af større betydning end købet i april af det 100 år gamle Smedervo-stålværk af Kinas Hesteel Gruppe for en pris af 46 millioner euro, hvilket således reddede selskabet og dets 5000 arbejdere fra en sandsynlig lukning. Den 19. juni besøgte Xi stålselskabet med præsident Nikolic og premierminister Aleksander Vucic. »Lad kinesisk-serbisk samarbejde sætte et godt eksempel for samarbejde med andre nationer i Central- og Østeuropa«, sagde Xi.

»Serbien indtager en vigtig, strategisk position«, sagde præsident Nikolic og tilføjede, at »Serbien er parat til at blive Kinas vigtigste partner, og ikke kun i området. Jeg er overbevist om, at Serbiens fremtid vil se meget anderledes ud

end i dag.«

Besøgets mest dramatiske øjeblik kom, da præsidenterne Xi og Nikolic lagde en krans af hvide krysantemer på stedet for den tidligere kinesiske ambassade i Beograd, der blev bombet og ødelagt den 7. maj 1999 af et amerikansk B-2 Stealth bombefly, og tre kinesere blev dræbt.

Præsidenterne Xi Jinping og Tomislav Nikolic fra Serbien lægger krans ved stedet for den tidligere kinesiske ambassade i Beograd, der blev ødelagt af et amerikansk luftangreb i 1999. Senere lagde de to præsidenter en hjørnesteen på samme sted, hvor der skal bygges et Kinesisk Kulturcenter, og hvor de afslørede et monument for Konfucius.

At Xi lagde en krans, indikerede ikke noget ønske om hævn – tværtimod. Xi og Nikolic lagde en hjørnesteen på stedet, hvor der skal bygges et kinesisk kulturcenter, og de afslørede et monument for Konfucius (Konfutse), såvel som også navneskilte til den nyligt navngivne Konfucius-gade og Den Serbisk-kinesiske Venskabsplads. Der findes allerede to Konfucius-institutter i Serbien, og der undervises i det kinesiske sprog i flere end 100 under- og mellemskoler. For Xi gælder Konfucius' begreb om Harmoni under Himlen for alle folkeslag og alle nationer.

Med hensyn til Serbiens bestræbelser på at tilslutte sig EU sagde Xi, at han støtter ansøgningen.

Kina og Serbien underskrev også 21 aftaler under besøget, inden for handel, infrastruktur og andre områder. Præsident Nikolic tildelte præsident Xi Serbiens højeste orden, Storordenen af Republikken Serbien. Den russiske præsident Putin fik tildelt samme orden, da han besøgte Beograd i oktober 2014.

Præsident Nikolics svigerdatter, dr. Milena Nikolic, er med i

det officielle billede af præsidenterne Nikolic og Xi. I oktober 2014 havde hun fremlagt Serbiens forslag til en kanal mellem Donaufloden og Ægæerhavet – forslaget om Donau-Morava-Vardar/Axios-Ægæerhavet-vandvejen – på en konference, der blev afholdt af Helga Zepp-LaRouches Schiller Institut i Tyskland. Kina har siden finansieret en foreløbig gennemførlighedsundersøgelse af projektet, men den er endnu ikke blevet offentliggjort.

Serbien er beliggende på et afgørende vigtigt punkt, der forbinder Kinas Økonomiske Silkevejsbælte og det 21. Århundredes Maritime Silkevej. Bæltet og Vejen mødes ved den græske havn i Piræus nær Athen. I april købte Kinas Havshippingsselskab (COSCO) en aktiemajoritet i havnen i Piræus som det 21. Århundredes Maritime Silkevejs primære terminus, for kinesiske varer, der sejles til Europa. Varer, som skal til Central- og Østeuropa, vil blive transporteret med jernbane – for det meste bygget af Kina – igennem Makedonien, Serbien, Ungarn og videre derfra.

Polen: Silkevej og Ravvej

Præsident Xi rejste videre til Polen søndag, den 19. juni. I en artikel i den førende polske avis, *Rzeczpospolita*, den 17. juni, refererede Xi til Kopernikus, madame Curie og Chopin som polakker, der har ydet store bidrag til menneskehedens fremskridt, og som er meget kendte og respekterede i Kina. Han nævnte også den polske jesuiterpræst Michal Boym, der arbejdede stort set alene for at forsvare den sidste Mingkejser i 1640'erne imod Qing-invasjonen fra Manchuriet, og som også udgav værker om Asiens flora og fauna.

Xi roste Polens historiske samarbejde med Kina som en af de første nationer, der anerkendte Folkerepublikken Kina, og det første, centraleuropæiske land, der gik med i den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB, etableret af Kina). Kina

og Polen er gensidigt hinandens førende handelspartnere i deres respektive områder, med en tovejshandel til en værdi af mere end \$17 mia. i 2015. Der findes fem Konfucius-institutter i Polen, og Xi sagde, at et voksende antal kinesiske universiteter underviser i det polske sprog.

Han påpegede, at Polen ligger på både den antikke Silkevej og den ligeså gamle Ravvej – således kaldet, da rav var »Nordens guld« – den nord-sydgående handelsrute fra Østersøområdet gennem Polen til Venedig, og derfra videre med skib. Han bemærkede, at flere kinesiske jernbanelinjer til Europa enten slutter i, eller passerer igennem, Polen.

Xi indikerede, at Polen forfølger en genindustrialisering, alt imens Kina søger internationalt samarbejde til distribution af »produktionskapacitet«, en henvisning til hans politik med at anvende Kinas såkaldte overskudskapacitet (i forbindelse med det økonomiske kollaps i Vesten) til at bygge industrielle produktionsfabrikker i udlandet.

Xi og præsident Andrzej Duda underskrev måske 40 aftaler og MOU'er (Forståelsesmemoranda) den 20. juni, for det meste inden for området byggeri, råmaterialer, energi, finans og videnskab. Duda sagde, at han håbede, at Polen ville blive Kinas »indgangsport til Europa« og pegede på både havnen i Gdansk og terminalerne på land for jernbaneforbindelserne.

Xi og Duda tog sammen af sted for at byde et tog, der ankom til Warszawa fra Kina, velkommen. De spiste begge polske æbler – et af de landbrugsprodukter, der nu kan eksporteres til Kina med jernbane. Den polske godstransportgruppe PKP Cargo opererer 20 tog om ugen via den Nye Silkevej mellem Polen og Kina, hvor hver tur tager 11-14 dage, hvilket er dobbelt så hurtigt som med skib, og langt billigere end med fly.

Under Xi Jinpings besøg beundrer han og den polske præsident Andrzej Duda polske æbler, der nu kan eksporteres til Kina via

de Nye Silkevejstog, der forbinder Kina og Europa.

Xi og Duda aftalte at opgradere deres relation til et »omfattende strategisk partnerskab« fra det eksisterende strategiske partnerskab, ligesom Xi og Nikolic også gjorde for Kina og Serbien.

Xi kom ikke med nogen offentlige udtalelser om Obamas militære mobilisering imod Rusland, ej heller om Polens centrale rolle i den militære inddæmning af Rusland, og heller ikke om den ekstreme fare for en konflikt, der kunne føre til en global atomkrig. I sin artikel i *Rzeczpospolita* forud for sit besøg sluttede Xi med følgende: »Kina og Europa har behov for at følge tidstendensen for fred, udvikling og win-win-samarbejde. Vi bør intensivere strategisk samarbejde, øge kommunikation om og koordination af internationale anliggender og bidrage til opbyggelsen af en ny type internationale relationer, der udviser win-win samarbejde og et fællesskab for en fælles fremtid for hele menneskeheden.«

Usbekistan og SCO

I skrivende stund, den 21. juni, er Xi rejst videre til Usbekistan i Centralasien til et statsbesøg, på invitation fra præsident Islam Karimov, før han deltager i SCO-topmødet i Tasjkent den 23.-24. Ud over at mødes med regeringsledere vil Xi tale for Usbekistans Senat og Lovgivende Kammer, de to huse i Oliy Majlis.

SCO-topmødet vil officielt acceptere både Indien og Pakistan som nye SCO-medlemmer, der nu omfatter Rusland, Kina og fire af de fem centralasiatiske nationer – Usbekistan, Tadsjikistan, Kirgisistan og Kasakhstan. Tilføjelsen af de to sydasiatiske nationer vil betyde, at 60 % af Eurasien vil samarbejde gennem SCO omkring både strategiske og økonomiske spørgsmål. Der er bekymringer, der går på, at spændingerne og

de lejlighedsvis fjendtligheder mellem Indien og Pakistan kunne underminere niveauet af gensidig politisk tillid inden for SCO, men begge nationer er ivrige efter at tilslutte sig. Det bredere samarbejde inden for SCO kunne i realiteten bidrage til løsning af nogle af stridsspørgsmålene mellem Indien og Pakistan.

Iran, der i øjeblikket er observatør i SCO, forventes at blive optaget som medlem i nærmeste fremtid.

Samarbejde mellem SCO og den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU), som omfatter Rusland, Belarus, Kasakhstan, Armenien og Kirgisistan, giver et yderligere grundlag for præsident Putins opfordring på det nyligt afholdte Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum om et »Stor-Eurasien«, der potentielt omfatter alle de eurasiske nationer, inklusive, understregede Putin, nationerne i den Europæiske Union.

Dette er visionen for fremtiden, baseret på gensidig udvikling, både fysisk og kulturelt, og som må opnås, hvis den fremstormende, geopolitiske krig skal forhindres.

Titelfoto: Præsidenterne Xi og Nikolic besøger Serbiens Smerdervo-stålværk, som er blevet købt af et kinesisk selskab, og dermed reddet fra sandsynlig lukning og arbejdsløshed for værkets 5000 arbejdere.

Putin kommenterer Brexit-afstemning

25. juni 2016 – Under en pressekonference ved afslutningen af Shanghai Samarbejdsorganisationens (SCO) topmøde i går, svarede den russiske præsident Vladimir Putin på spørgsmål om

Brexit-afstemningen. Han lagde ud med at angribe den britiske premierminister Camerons kommentarer om, at, nu havde Rusland fået det, de ville, med Brexit-afstemningen. Putin sagde, "Rusland har aldrig haft planer om, og har heller ikke søgt, at influere afstemningen", og at Cameron indlod sig på et "virkelig lavt niveau af politiske taler". Putin fortsatte med at bemærke, at det var tydeligt, at "det overvældende flertal af britiske borgere ikke synes om ... magtkoncentrationen ... [og] udviskningen af nationale grænser", som medlemskab af EU medfører, og at der desuden "ikke er nogen, der ønsker at brødføde og give understøttelse til svagere økonomier og betale støtte til andre stater og hele nationer" ... en klar henvisning til EU-økonomiernes kollapsede tilstand.

Putin tilføjede: "Jeg er sikker på, at alt falder på plads i den nærmeste fremtid. Vi forventer ingen global opstand som resultat."

Han forventer heller ikke, at sanktionspolitikken imod Rusland vil ændre sig som følge af Brexit-afstemningen. "Med hensyn til, hvad der vil ske i den økonomiske og politiske sfære i kølvandet på Storbritanniens exit, så vil vi få det at se i den nærmeste fremtid. Vi får se."

Foto: I forbindelse med SCO-topmødet i Kasakhstan vedtog Rusland, Kina og Mongoliet at skabe en økonomisk korridor mellem landene. Mongoliet har p.t. observatørstatus i SCO.

Sverige og Finland enige: De

trues ikke af Rusland

25. juni 2016 – Hvis NATO har "genopdaget" sin kernemission pga. den angivelige trussel fra Rusland, så udfordrer Sverige og Finland denne idé, selv om deres ordlyd er relativt mild. Det endelige resultat af et todages topmøde mellem den svenske statsminister Stefan Löfven og den finske præsident Sauli Niinistö i Finland, som sluttede den 20. juni, er, at de to lande aftalte et tættere militært samarbejde, men ikke i en formel alliance med hinanden eller i et NATO-medlemskab, rapporterer *Defense News* i går. »Vi vil fortsætte med at forbedre militært samarbejde med Finland. Vi har ingen ambitioner om, at dette skal udvikle sig til en forsvarsalliance, og det søger vi heller ikke«, sagde Löfven. Generelt var de to ledere enige om, at, alt imens sikkerhedsbilledet i det større baltiske område er destabiliseret, så udgør Rusland ikke en direkte sikkerhedstrussel for hverken Finland eller Sverige. "Rusland udviser ingen konkret, klart mærkbar trussel mod vores sikkerhed", sagde Niinistö. Denne situationsvurdering fra både Sverige og Finland, sagde Löfven, bidrager til Sveriges anskuelse, at medlemskab af NATO ikke er en mulighed for det alliancefri nordiske land på nuværende tidspunkt.

Foto: Den svenske statsminister Stefan Löfven og den finske præsident Sauli Niinistö under den udenrigs- og sikkerhedspolitiske konference Gullrandasamtalen.

Det russiske parlament udsteder en advarsel mod NATO's militære opbygning

24. juni 2016 – Den russiske Statsduma, det russiske parlaments underhus, vedtog i går et forslag, der advarede NATO om, at dens forstærkninger i Østeuropa risikerer at levere gnisten til en ny Kold Krig, og at den vil tilskynde Moskva og hendes allierede til at anskue området som et mål for gengældelse, rapporterer *Newsweek* i går med reference til TASS. Parlamentsmedlemmer kaldte planer for yderligere NATO-udvidelse for "en farlig tendens, hvis hensigt synes at være, ikke forsvar, men at føre en ny Kold Krig."

"I et scenarie, hvor NATO's lederskab forsøger at retfærdiggøre alliansens eksistens ved at brygge en konfrontation med Rusland sammen, finder medlemmer af Statsdumaen det nødvendigt at forene kræfterne med kolleger i udlandet for at overvinde farlige tendenser, der er i stand til at forårsage en politisk og væbnet konfrontation", lyder erklæringen.

EU er bankerot, og sammenbrud er ikke en reaktion på Brexit:

Valget er klart; vi behøver et Nyt Paradigme, med globalt samarbejde om udvikling, med Rusland og Kina, og Europa og USA!

Så vi ser nu, mht. efter denne afstemning, indikationer på det fortsatte sammenbrud i Europa og det transatlantiske system, der allerede var i gang; men på den anden side har vi noget fuldstændigt bemærkelsesværdigt, der introduceres. Vi ser Putin og Modi – Indiens premierminister, præsident Xi i Kina, SCO-topmødet i denne weekend og indgåelsen af massive aftaler for økonomisk samarbejde og udvikling, inklusive samarbejde om rummet. Spørgsmålet lyder, hvor er USA i alt dette? Ideen om, at renæssance-begrebet om menneskeheden, baseret på denne identitet med at skabe fremtiden og genoprette en moralsk værdi i samfundet, ses direkte i det, som Rusland og Kina gør netop nu; og hvorfor dette er et krav til USA's moral, der er af afgørende betydning, om, at USA skal ændre dette og tilslutte sig denne kurs.

Download (PDF, Unknown)

BREXIT-afstemning er langt alvorligere og mere dødbringende end blot en reaktion. Vi må levere det nødvendige lederskab for at undgå krig. LaRouchePAC Internationale Fredags-webcast, 24. juni 2016. Video, engelsk

Det er i dag den 24. juni, 2016 – en særdeles lovende dato. Det er en meget, meget farlig periode, og vi står med ekstraordinære udviklinger på hånden. Det kunne vel næppe være tydeligere netop nu, forskellen mellem sammenstillingen med det døde-og-døende transatlantiske system, centreret omkring den Europæiske Union; og så fremtiden med det Eurasiske System. På den ene side, med det totale sammenbrud og den bogstavelige disintegration af det europæiske system – briternes exit af den Europæiske Union, samt det transatlantiske finansielle systems totale bankerot, der nu afsløres. Og, på den anden side, Vladimir Putins og Xi Jinpings igangværende indsats for en konsolidering og sammensmeltning af den Eurasiske Økonomiske Union, den Nye Silkevej, og hele verden centreret omkring Stillehavet, som Lyndon LaRouche i mange årtier har arbejdet hen imod, i form af samarbejde mellem de store nationer Rusland, Kina, Indien og andre. Valget er meget, meget klart.

Engelsk udskrift.

(En oversættelse af første del af webcastet følger snarest. Bliv på kanalen! -red.)

BREXIT VOTE IS MUCH MORE SERIOUS AND DEADLY THAN MERELY A REACTION. WE MUST PROVIDE THE LEADERSHIP TO AVOID WAR.

LaRouche PAC Webcast, June 24, 2016

MATTHEW OGDEN: Good afternoon! It's June 24th, 2016.

My

name is Matthew Ogden, and you're joining us for our weekly LaRouchePAC Friday evening webcast. I'm joined in the studio by

Ben Deniston from the LaRouchePAC Science Team; and via video, by

three members of our Policy Committee: Diane Sare, from New York

City; Kesha Rogers, from Houston, TX; and Rachel Brinkley, from

Boston, MA.

Today is June 24th, 2016 – a very auspicious date.

It's a

very, very dangerous period, and we have extraordinary developments on our hands. I think it could not be more clear right now the distinction between the juxtaposition of the dead-and-dying trans-Atlantic system, centered in the European Union; and the future, of the Eurasian system. On one hand, with

the complete breakdown and {literal} disintegration of the European system – the exit by the British from the European Union, and the complete bankruptcy which is now being exposed of

the trans-Atlantic financial system. And on the other hand, the

ongoing efforts by Vladimir Putin and Xi Jinping to consolidate

and coalesce the Eurasian Economic Union, the New Silk Road, and

the entire Pacific-centered world that Lyndon LaRouche has been working towards for many decades in the form of the collaboration between the great nations of Russia, China, India, and others. The choice is very, very clear.

Earlier today we had a discussion with Mr. LaRouche. He was very emphatic to emphasize that the crash that we're now seeing in the trans-Atlantic financial system must be blamed on Obama.

This is not something which can be construed as a reaction to an event, but in fact the bankruptcy of the trans-Atlantic financial system was already a reality before this [Brexit] vote even occurred. This is not a reaction, he said. This is something that's much more dangerous, and much more serious, and much more deadly, especially when you consider the fact that Obama is continuing to push the world towards the brink of thermonuclear war with the emerging Eurasian system of Russia and China.

Mr. LaRouche said we're experiencing a complete change in the whole fundamental situation. Everything is now going towards a crash. And it's not because of a reaction to an event, but it was already pre-determined. Mr. LaRouche said, "We're on the edge of thermonuclear war, which under the current circumstances Putin would probably win; but Obama is insane enough to continue to push the world in that direction." He said, "Putin is currently

in charge, in terms of his role being hegemonic. That was very clear by the recently concluded events in the St. Petersburg International Economic Forum, and then the bilateral meetings that are going to happen this weekend between Putin and Xi Jinping."

Mr. LaRouche said, "We're on the edge of something very big.

You must get Obama out! It's very dangerous to have him in office

under these circumstances. Our job is to calmly bring a solution

to this crisis from inside of our role here in the United States,

with Putin playing a key leadership role internationally. We are

in a position," Mr. LaRouche said, "to enter into a phase in which a solution is possible."

Now, I want to open up the discussion; I want to invite

Diane to elaborate a little bit more on the role that Obama, together with David Cameron, played in creating the circumstances

that we are now observing in terms of the aftermath of the Brexit.

DIANE SARE: Well, everyone has heard of the famous expression "the kiss of death"; and Obama delivered this in London on April 22nd when he went there for two purposes. One was to express his firm support for Great Britain remaining in the EU; and I'm going to read his exact comments, so that there's

no question on that. And then also, to celebrate the birthday of

Her Majesty the Queen, whom he says is one of his favorite people

– I'm reading from his remarks; and he said, "And we should be fortunate enough to reach 90, may we be as vibrant as she is.

She

is an astonishing person and a real jewel to the world; not just

to the United Kingdom." And in fact, that has been Mr.

LaRouche's point – that the Queen of England does not see her realm as the United Kingdom; she's been trying to run a global dictatorship, and Barack Obama is one of her tools. And like a

typical malignant narcissist, Obama either intended to crash the

entire system; or is blithely unaware of how despised he is.

So,

at a joint press conference at 10 Downing Street with a British

Prime Minister who is now resigning, David Cameron, Obama admits

he said, "Yes, the Prime Minister and I discussed the upcoming referendum here on whether or not the UK should remain part of the European Union. Let me be clear: Ultimately, this is something that the British voters have to decide for themselves;

but as part of our special relationship, part of being friends is

to be honest and to let you know what I think. And speaking honestly, the outcome of that decision is a matter of deep interest to the United States; because it affects our prospects

as well. The United States wants a strong United Kingdom as a partner, and the United Kingdom is at its best when it's helping

to lead a strong Europe. It leverages UK power to be part of the

European Union." And then he adds: "Let me be clear. As I wrote in the op-ed here today, I don't believe the EU moderates

British influence in the world, it magnifies it. The EU has helped to spread British values and practices across the

continent. The single market brings extraordinary benefits to the United Kingdom; and that ends up being good for America, because we're more prosperous when one of our best friends and closest allies has a strong, stable, and growing economy."

So presumably, the time between April and this referendum was enough for people to stop vomiting and make it to the polls, and vote to get out of the European Union as quickly as possible; which is what many of them did.

OGDEN: Well, I think also, according to what Mr. LaRouche said – and this is absolutely the case – the crash was already happening. It's a faulty view of history to say, "Well, an event happened, and therefore there was a reaction." And Mr. LaRouche is saying, the problem is that people think in terms of reactions; one thing happens and then another thing happens. In fact, Europe was already bankrupt. Think about what was already happening. You had major European banks refusing to put their money into the ECB; you had negative interest rates at the ECB, which is an unprecedented, never-before-happened event in the history of that system. And you had a complete breakdown of the ability of both the European and the American workforce to be able to have productive jobs or anything of that means. So, we already were in a complete bankruptcy of this entire trans-Atlantic financial system; and now today, it is more clear than ever that the New Paradigm – which is represented by

Vladimir Putin's and Xi Jinping's collaboration; the combination between the Eurasian Economic Union and the New Silk Road policy of China, which is based not on an idea of rival blocs or economic competition or something like that. It's based on the idea of a win-win collaboration. Now's the time for the European countries and for the United States to finally reject this Obama paradigm; and say we are going to join this New Paradigm. And many other nations in Europe could follow very closely behind Britain and leave the European Union, since it's now clear that it's a completely bankrupt institution.

KESHA ROGERS: And Obama can follow behind Cameron and leave the United States immediately. What you're seeing right now, as Mr. LaRouche once said, is the end of a delusion; an end of a dead system. And the end of an era of a zero-growth paradigm; which has dominated the culture and society for far too long. And it actually goes against the true essence of our nature and being as human beings. And this is exactly the strategic conception of man and the fundamental understanding of human beings that Putin actually understands; and those who are taking this direction of the New Paradigm forward. Because it's based in the identity for the future, of actually creating the future.

I just wanted to say that tomorrow, there will be

several

meetings, including one I'm going to be hosting here around the

space program and the identity of the great mind of Krafft Ehrlicke. The title of the event is going to be "Free Mankind from Terrorism and War; Embrace Krafft Ehrlicke's Age of Reason".

I think that's where we are right now; the question is, can we bring about an age of reason by getting the population to understand that what they have accepted in terms of the policy of

dictatorship and backward, degenerate culture that we have been

under for the last 15 years. Namely, with the destructive and murderous policies of 9/11, that have not to this day been brought to justice; and 9/11 never ended. That's why Obama is continuing to get away with the murderous policies that are influencing the entire world right now. That we haven't brought

these crimes to the forefront; that we haven't brought the perpetrators of these crimes – Obama, the Saudis, the British

– to justice and actually declared that we are going to join with

this New Paradigm. That's what really has to come across right now.

The conception of Krafft Ehrlicke is very crucial in understanding what has to be the turning point for the thinking

and identity of our nation, based on its foundation around being

the example of a true Renaissance culture. When you think about

the Apollo mission, and you think about what we did with the space program; and why Obama has targetted the space program.

It

wasn't a matter of opinion or a budgetary question; it was a direct targetting on this potential for human progress and to continue to promote this zero-growth paradigm. What we're seeing right now is that Russia and China are saying that this is not the direction that we will allow and have mankind to go in; we're going to actually develop and promote the true conception of what human destiny actually is.

So, what you see right now in terms of after this vote indicating the further breakdown of Europe and the trans-Atlantic system, which was already in the process on the opposite side, you have something that is completely remarkable being brought in. Putin and Modi – the Prime Minister of India, President Xi Jinping in China, the SCO summit this weekend, and the signing of massive agreements for economic cooperation and development, including space collaboration. The question is, where is the United States in this? The idea that the Renaissance conception of mankind based on this identity of creating the future and restoring a moral value to society, is seen directly in what Russia and China are doing right now; and why this is a critical call to the moral of the United States to change that and to join with that direction.

RACHEL BRINKLEY: Another important aspect is what is the solution; what are the new systems. And the question of the space collaboration between Russia and China is not just over a few projects; this is what they emphasized over the last few

days. They're looking at two things – space travel for one, and space station collaboration for two; and also with an emphasis on health and the implications [of space] on human bodies. So, these are big questions; these are not just, let's put a rover and test geology or something. This is looking at how the Universe works, how the Solar System works, how the human body works; and saying that this is going to have implications on Earth in medicine, to give people a sense that this is how mankind makes advances.

This has to be in the context of the question of Alexander Hamilton, which LaRouche has emphasized, and he recently made the point that what was it that was important about Hamilton? He said, what he did in Philadelphia, what he did in creating the Constitutional system of the United States. He knew that it wasn't just the military victory that would enable the United States to survive; the intention of the United States was to be a system that created a better future for every single individual, not a slave system. So, he created the inherent economics of political economy to create that better future; and that is what the discussion is right now. This is not just Russia and China making some oil deals, or a new pipeline or something like that; it's actually above nations as such. That's what LaRouche said about this Brexit vote; it's not just business as usual, this is not a vote on pragmatic politics. There's something bigger acting. People did not want war; they're tired of Obama's kill

policies which have terrorized the planet through his support for
ISIS, the refugee crisis out of Syria; this is clear. So, this
is something that's being called for, there's something acting
which is coming from the future.

The problem with Americans is that they've lost the
sense of
how to think about that, about the future. So, that's our job
right now, to create that discussion and that optimism about
how
to do that.

BENJAMIN DENISTON: I think that's the question now. What can
we
create? I was just reflecting on the discussion with Mr.
LaRouche earlier and some of his remarks throughout the week,
and
I think his emphasis that you can't respond to or interpret
events is really critical at a time like this. When you're
seeing these types of developments – because the Brexit vote
is
one example; these are not events causing the process. These
are
events caused by the process; you have a breakdown process.
This
is an explosive development in that context, but there's
already
an ongoing breakdown of the trans-Atlantic system; the
cultural
system as much as the monetary system, the whole political
system. Look at the British imperial ideology.

But the point is, if you're responding to the events
of that
process, you are still contained by that process. How do you
break free from that process? It's a question of creativity.
What are you doing to actually bring something fundamentally

new

to the world situation? I think that's why what you're seeing out of Russia and China now is that; it's something new. It's not just a response, crisis management or trying to handle it, or

trying to respond to the events per se. We're beyond that; the

events per se are death, that's where this thing is going. Be it

a complete breakdown of the system, or whether it's that drive to

thermonuclear war. So the question on the table now is, what can

you create? What can you do that's fundamentally new to create a

new system; to actually generate a new orientation for mankind,

for leading nations, that doesn't come from a response to current

events? That comes from a new orientation to create in the future.

The coverage of this in the media – the markets responding

this way or that way – it's just ridiculous. The whole thing has been going down for years; and we've known it. The question

now is, not who has the best spin on what mechanism caused what;

that doesn't matter. The question now is, who's actually got an

insight into what the necessary future has to be?

SARE: I just wanted to say along those lines, to really

caution our viewers and anyone who's thinking that the way to think about this is not to say how do we put together this broken

system; like Humpty Dumpty has fallen off the wall. It's over;
and only recognizing that almost every fundamental axiom that people had about economics in the trans-Atlantic was faulty. And I do have to point out that in 1988, Mr. LaRouche called for the reunification of Germany based on his knowledge of the collapse of the Soviet Union's economy. And he made a proposal that the West would provide food to Poland in return for early steps toward an early reunification of Germany; and exactly one year later, the Berlin Wall came down, and one year after that, Berlin was the capital again and Germany was re-unified. And he and his wife both said at that time, the Soviet communist system has failed; but that does not mean that the free trade trans-Atlantic system is a success. This, too, is finished; and its end will be much larger and more catastrophic than the disintegration of the Soviet Union as we saw in '89. So now we are truly there; and the point is for the United States to recognize what Rachel just said about Alexander Hamilton, what's embedded in our own Constitution. That that understanding of the intent of our republic, combined with what Kesha represents in terms of the space program and a true scientific orientation, is the platform from which the United States can move to the future.

And I just want to add – because Ben had sent something out and I think Kesha, too – there's something circulating on the web of 30 gigantic projects that China is engaged in building

which are changing the whole planet; these are huge infrastructure projects. One of them is a 16-mile long suspension bridge across the Yangtze River; another is a group of nuclear power plants; and so on. I think the most expensive any of these projects was, was something like \$3.4 billion. The bridges might have been \$1 billion or \$750 million or something.

Think about that and think about the bail-out. The first bail-out of AIG – and there was more than one; but the first bail-out of AIG was \$80 billion. Now, \$80 billion is probably more than the sum of what was spent on all of these 30 giant projects combined. You will also argue that this is not the same

kind of dollars; just like that's the problem with the metric of what the space program generated, but I'm just using it as an example. Because particularly in the United States and Western

Europe, people have a totally insane view of what constitutes value and what is money. And if you just look at something like

this, you can see that the destruction, the degradation and collapse of the United States has absolutely nothing to with money per se; because we could have taken that \$80 billion from

the AIG bail-out and invested it into high speed rail, nuclear power, getting back to the Moon, any of these things. And I think we've done a number of \$80 billion [bail-outs] just for AIG, but the policy decision was not to do that. And that's the

point of the insanity; and that's what we have to change, because money itself has no intrinsic value. Once you understand that,

you can stop panicking about all the money that's going to be

you can stop panicking about all the money that's going to be

wiped out if everyone crashes and has their silly irrational responses, or maybe it's finally rationality setting in. Money doesn't matter per se; the question is, what is the direction of human progress, what is the direction of humankind? From that standpoint, we can turn on a dime; not that everything is going to be repaired instantaneously. It'll take probably two generations for the United States to achieve a standard of living that would be appropriate for this nation. But nonetheless, the direction could occur tomorrow; provided we do what Kesha said first at the beginning, which is that Obama is no longer in control of running the direction of this country – nor anybody who thinks like Obama.

OGDEN: Well, I think it's very important that you brought up this question of the fictitious values at the root of this entire trans-Atlantic system; because what we're seeing in the distinction between the bankrupt collapsing system in the trans-Atlantic Europe-centered area, and then the growth in China, in Russia, in India, and in that new Eurasian system. These are not comparable types of systems; this is not one person's loss is another person's gain or something like that. These are completely two distinct species of outlook on the world; and I think that's what we're getting at here. What we're experiencing with these crashes within the span of just a few hours, HSBC lost 10% of its stock value; Standard Charter lost 10% of its stock value; the pound was down to a 31-year low – lower than it's been since 1985. But what is all of this? This is just the evaporation of fictitious value.

On the other hand, you have substantial, real growth

in the form of the reconstruction of the New Silk Road, the development of the vast interior Eurasian continent, the development of new transport routes, these new development corridors. Diane, I think it's appropriate that you brought up the turning point in 1989 with the crash of the Soviet Union, because what we're experiencing now is something at least of that caliber, if not far, far greater than the caliber of 1989. And you're right, Mr. LaRouche was clear at that point that the Soviet system was merely the first show to drop; now we're experiencing the second shoe has dropped. This system is bankrupt. And at that time in 1989, is when Lyndon and Helga LaRouche planted the seeds for what has now emerged as the New Paradigm, as the new Eurasian economic system. At that time it was first – in its nascent form – the Productive Triangle; then it became what was the Eurasian Land-Bridge. This was adopted in the form of the New Silk Road; and now this is being expanded to the World Land-Bridge. This is a vision for a global and extraterrestrial development policy. But Mr. LaRouche made several trips to Russia during the 1990s; several trips to India as well. Mrs. LaRouche has travelled now multiple times to China in the last several years. This is the center; this is Mr. LaRouche's emphasis on the impetus of leadership, the hegemonic influence at this time of the creative leadership of the leaders of these nations. President Putin, President Xi Jinping, Prime Minister Modi, and others.

DENISTON: I think it's worth underscoring that it's still

playing out, too. We have this SCO summit going on right now, in which the heads of these nations are going to meet. After that, Putin is going to be travelling to China for a heads-of-state meeting with Xi Jinping. In this whole process, you're having these dialogues to solidify – and I think this is really big – solidify the Eurasian Economic Union cooperation with the New Silk Road; which I think is a huge step in these very large but regional projects moving closer to this Eurasian Land-Bridge, World Land-Bridge perspective that Lyn and Helga have defined.

So another point of emphasis that Mr. LaRouche has had over the past weeks, I think is very sobering and represents a very high level of thinking, is don't assume we know how any of this is going to play out. This is a developing, creative process; there's a lot more things going on right now. And we should be orienting towards not trying to assume we know how all these things are going to be finished, or what the results are going to be. This is an ongoing, creative process right now, and this is how you have to think about it. In the next days, as was mentioned, out of the activity we're going to be engaged in over this weekend which is very significant – both here in the United States and in Europe – that's going to be a critical escalation. But then over the next weeks also, we're just going to see a lot of important developments coming.

ROGERS: I think it's important what Diane brought up

on the point of the system of monetarism that has dominated the culture and society, that has actually set mankind backwards from what the intention of the foundation of our republic actually represented under the conception of Alexander Hamilton. That's really what you have to look at, too, when you think about the cultural pessimism and the zero-growth paradigm that has continued to dominate for the past several decades now. It's interesting, because people try to say that the targetting of the space program has to do with not having enough money; we just have to take these budget cuts. And that's the same point. How much bail-outs have we put on these various financial speculators and derivatives and so forth that we could not put into the space program? The idea was that it was never about the fact there were not enough financial resources to put into the space program. It was in the intention not to invest into the future. And there were many people who promoted this zero-growth paradigm that Krafft Ehrlicke took on directly, who stated that the space program represented too much of a "false optimism" for the population; that it actually gave the population a sense of optimism and a sense of their identity as human beings and a commitment to the future. The empire and those promoters of zero-growth were adamant that they had to put a stop to that. I was reading an article from back in 1963 in the {New Atlantic}; it was referenced in a book by Marsha Freeman – "The Conquest of

Space and Stature of Man" by Hannah Arendt. Hannah Arendt was one of these major promoters of zero-growth and backwardness; and she made the point that the fight against the space program is not that of money, but a question of man being inherently corrupt and that nothing good could come out of scientific progress.

And that's the thing right now, is that what Russia and China and this New Paradigm are promoting that only good can come out of the nature of mankind's creative mental process in terms of shaping and defining the future and creating that which has never been created before. As we're seeing with the outcome of what China is doing with their space program. That used to be our mission; why we went to the Moon in the first place, and why President Kennedy made the announcement that we would send a man to the Moon and bring them back before the decade was out. It was our obligation to take on something that was fundamentally new; that's our creative nature.

That just puts the question that this monetary system has to be thrown out the window; a new system of economic value based on the real conceptions of the creative powers of the human mind has to be brought in. And the best conception to bring that about is the space program.

BRINKLEY: Absolutely. And Mr. LaRouche made the point that also what do we replace this system with? The idea has to be

a
Eurasian policy; and that's what you see in space, that's what you see in real economy is what are the mutual interests. Europe's only chance is to join with this policy; so Obama has explicitly prevented that. He's called for everybody on the planet not to join with Russia and China; he tried to prevent it, whether it was Japan, Mexico, all the coups going on in South America right now – Argentina. Puerto Rico is being destroyed and murdered by Obama and Wall Street. LaRouche said this is also why the [Brexit] vote occurred; Obama's economic policies, his defense for this doomed system is clear. Also the question of Obama said our great ally is Great Britain, and it will be now and forever. Well, what are we showing with the 28 pages? Saudi Arabia did not act alone; actually this part might not be in the 28 pages, but it's in many other pages that are there to be released. Through the BAE deal, Prince Bandar, to be found out that Great Britain might not be our greatest ally. And Obama's defense of Britain, of Wall Street, his continual murder policy, the fact that somewhere 111-114 Americans commit suicide every day; that this is Obama's policy. He is a murderer; and he has got to be removed. That's the fact; it's an absolutely evil intention, and he's got to be thrown out.

SARE: I'd just like to add along those lines: One is we are having our regular Saturday meeting here in Manhattan, although it's slightly expanded. I will be keynoting it; and we

have Jason Ross from the Science Team is here and others, to present these two views. We also are holding a concert on Sunday

afternoon, dedicated to Sylvia Olden Lee, called "In Praise of Sylvia Olden Lee", who was one of our very important collaborators in the Schiller Institute in this fight for the question of Classical beauty. And Classical music is something

which can strengthen people, which strengthens our better angels,

as Abraham Lincoln might have said, to actually insure that justice is done. And I bring these things up, because here in the US, you have this really diversionary, silly spectacle of debates about gun control and Congressmen rolling around on the

floor and things like that; pretending that they're in some kind

of civil rights sit-in, when here you have the murderer-in-chief

– President Obama – presiding over a weekly kill session on Tuesdays, deciding who he's going to kill. Then you had September 11th, which Rachel was alluding to, where close to 3000

Americans were killed; and justice has not been done. And Obama

– as Bush before him – is covering up for the perpetrators of othe crime and colluding with them as best we know.

And I think this is a very important flank for those people who say, "Well, it's impossible; we only have a couple more months. In January, we have a new President anyway." Well, just

look at what's been happening in the last few weeks, to see how

quickly things can change. NATO has deployed 50,000 troops in exercises on the border of Russia. Do you really think we should

just presume that we're going to safely avoid thermonuclear

war

while we have a killer lunatic who is now more desperate than ever as President of the United States? I think it's very important that people stop pretending or picking other so-called

"issues" which are really non-issues; when we have a great crime

which was committed 15 years ago on September 11, 2001, which has

not been addressed. By addressing this and getting to the truth

of what was involved in this – the Saudi role, the British role,

the Wall Street role, the FBI role, the Bush role, Obama's role;

by addressing that, we have a lever by which to expel the current

President from the White House and hopefully land him safely in

jail where he belongs. And to change therefore, the direction of

the United States.

OGDEN: If Obama was so interested in Britain's staying in

the EU, perhaps as Kesha suggested, he could follow suit after David Cameron and announce his resignation as well. To his credit, David Cameron has announced that he is leaving his post

as Prime Minister before his term is over.

DENISTON: Obama might be too big of a narcissist; it'll

take more aggressive action for that one.

OGDEN: But I do think that absolutely, Diane, what you just said

about the events that are coming up this weekend – both in New

York and then, Kesha, what you're hosting down in Texas – the emphasis has got to continue to be, what is the creative intervention that can be made to uplift the American people and to lead the American people. That was one thing that really did stick out when we were speaking with Mr. LaRouche earlier today; that it's never enough just to have the correct analysis of events. Our emphasis has got to be, how do we calmly bring a solution to the table that will be the solution to this crisis?

And that's what you were saying, Ben, that we're in completely uncharted territory; this is an unprecedented situation in the history of mankind. You have no idea what's going to happen tomorrow, what's going to happen the next day. It was almost a comedy to watch how surprised all the pundits and the investors and the big masters of universe and everybody were, when they thought that they were going to sleep last night with the remain vote having come out on top. And then they wake up this morning and lo and behold, it's the completely opposite result. That proves to you that these guys have no idea what they're doing.

Diane, you brought this up in the webcast last week.

Why would you give anybody any credit, when they had no idea that the Crash of 2008 was right around the corner? Why would you put your trust in these people? So, you have a completely unprecedented situation. The rise of the Eurasian system is not something which is a fait accompli; this is what's driving the directionality of the possibility of a thermonuclear war breaking

out. Granted, the support for the sanctions and for the NATO maneuvers in Europe is now becoming increasingly less strong; but that doesn't mean that you're by any means guaranteed that we can avoid a fate such as that. So, it's decisive action and it's creative leadership in the case of what we are able to provide; and Mr. LaRouche was clear that it's the unique capability of the members of this Policy Committee to provide that kind of leadership within the United States.

So again, I just want to emphasize the importance of these two events that we have coming up this weekend. So, I think with that said, you can watch for coverage of those events as they are broadcast. The regular Saturday meeting will be live, available on the LaRouche PAC website tomorrow for Manhattan; and we encourage you to participate in that in person if you are in the area, as well as the events in Texas. And please stay tuned to larouchepac.com as things rapidly change.

If you haven't yet, make sure you subscribe to our YouTube channel; make sure you don't miss any of these critical discussions. And also become a regular subscriber to our Daily Updates which are delivered directly to your inbox via email. So, thank you for tuning in, and please stay tuned to larouchepac.com.

DET SKER I VERDEN – Infrastruktur, Videnskab & Teknologi, nr. 9

Korte artikler fra hele verden. Indeholder bl.a.:

- Rusland opmuntrer nye lande til udvikling af atomkraft
- Planetforsvar: Ruslands storareal-opstilling af et rumteleskop vil finde relativt små og nærtliggende rumobjekter
- Tiden er inde til at ophæve forbuddet mod DDT for at bekæmpe Zika

Download (PDF, Unknown)

Hvordan nationer vinder: Ikke med NATO, men med NASA!

21. juni 2016 (Leder) – Samtidig med, at Obamaregeringen og NATO er kommet tættere på at fremprovokere militære opgør, der ikke efterlader overlevende, med Rusland og Kina, så er et skarpt brud med dette opgør opstået i Europa i særdeleshed, og i Japan, og det er på vej i USA.

EIR og LaRouche-bevægelsen har stået i centrum for dette

skift, bort fra randen af en ukontrollerbar krig, siden vi for en måned siden lancerede den internationale appel, »Warszawa-topmødet forbereder krig; Tiden er inde til at forlade NATO nu!«, som tusinder af tænkende mennesker og ledende personer i mange lande har underskrevet; dette har skabt »den fremskudte front«, bag hvilken det politiske skift er i færd med at bryde ud imod det militære opgør med Rusland, som Obama og briterne tydeligvis ønsker skal blive resultatet af dette NATO-topmøde i begyndelsen af juli. Den stadig voksende splittelse, der nu er i Tysklands regeringskoalition, med krav om at stop NATO's 50.000 mand stærke øvelser på Ruslands grænser; Den japanske beslutning om at trodse Obama med to Abe-Putin topmøder; de stærke skift over mod økonomisk udvikling og samarbejde i Italien og Frankrig – alt dette udgør et oprør mod Obamas og briternes krigspolitik, der var i færd med at åbne døren på vid gab for en endegyldig katastrofe for menneskeheden.

Dette oprør kan blive til en virkelig revolution for en sand, menneskelig fremtid. For dem, der ønsker at undfly en atomar konfrontation med Rusland og Kina, samt de transatlantiske økonomiers stadigt forværende kollaps, findes alternativet allerede. Og USA – med Obama ude – må bringes til sin egen interesse, hvor det tilslutter sig dette nye paradigme snarere end at detonere en krig, der ikke har nogen overlevende.

Dersom den menneskelige art skal have en lysende fremtid – på den anden side af selve randen af fremprovokeret krig mellem atomare supermagter, hvor vi i øjeblikket befinder os – så vil det blive bestemt af nationer, der har et langsigtet perspektiv med gensidig økonomisk udvikling og udforskning af rummet. Og det vil nu sige Kina og Rusland (samt Indien). Disse to nationer vil i den kommende weekend afholde et økonomisk topmøde, hvor det centrale fokus vil ligge på et samarbejde om udforskning af rummet: »samarbejde omkring skabelsen af en tung raket og etableringen af interaktion inden for området med rumstationer og langdistance-rumrejser, som vil være til gavn for menneskeheden i sin helhed snarere

end blot for de deltagende stater.«

Et amerikanske rumprogramms hele ånd udgjorde Amerikas »en håbets bavn« for hele menneskeheden. Det er blevet skåret tilbage i årtier, og menneskers rejser ud i rummet er nu grundlæggende set blevet annulleret under Obama. Men indbydelsen til en storslået genoplivelse af NASA's opdagelsesrejser for hele menneskeheden ligger på bordet. Det er vores opgave at gribe den og virkeliggøre den; og at gøre en ende på det nuværende, globale krigsopgør, før det er for sent.

(se også: »Ingen overlevende«, video fra LaRouchePAC med danske undertekster.)

Med et forsvar for Steinmeier åbner Tyskland op for opposition imod NATO-krig

21. juni 2016 – En øjensynlig splittelse i Tysklands regeringskoalition over NATO's militærøvelser og deployeringer af BMD-systemet, som truer Rusland, kunne muligvis betyde et skifte hos Tysklands befolkning og institutioner, der er i færd med at indse, at NATO's optrapning truer selve Europas overlevelse.

Den tyske leder, der d. 16. juni betegnede NATO's øvelser som "sabelraslen," og "krigshyl" imod Rusland og krævede dem stoppet, udenrigsminister Frank-Walther Steinmeier, nyder for indenværende den største opbakning af alle tyske politikere, ifølge meningsmålinger. NATO's generalsekretær Jens Stoltenbergs og andres efterfølgende angreb på Steinmeier blev

tirsdag kraftigt tilbagevist som "absurde" af den tyske vicekansler Sigmar Gabriel, der rapporteres at skulle rejse til Moskva i næste uge for at mødes med den russiske præsident Putin.

Tidligere chef for NATO's Militærkomité (2002-2005) general Harald Kujat (pensioneret tidligere stabschef for de tyske væbnede styrker) sagde til den tyske NDR radiostation i et interview tirsdag morgen, at han fuldt ud støtter udenrigsminister Steinmeier. General Kujats stillingtagen repræsenterer en dybtgående konsensus blandt tyske militære og strategiske eksperter om, ikke alene, at konflikten med Rusland helt unødvendigt udsprang i Vesten, men også, at en optrapning vil føre til et strategisk, atomart opgør. General Kujat sagde, at, i en kriseperiode som denne, vil militære forholdsregler altid resultere i en optrapning. Han stillede det selvindlysende spørgsmål: "Ønsker man at optrappe spændingerne, eller ønsker man at være med til at reducere spændingerne?" Til at løse de mange konflikter i verden, det være sig i Ukraine, Syrien eller Libyen, "har vi brug for Rusland ... det er et spørgsmål om fornuft, hvilken vej man vælger, og jeg tror, udenrigsministeren [Steinmeier] ønskede at forandre tingene."

Kujat sagde, at kritikken af Steinmeier var "et pavlovsk svar på udenrigsministerens bemærkninger, og komplet absurd. Jeg mener, at de bør lytte omhyggeligt til, hvad han sagde. Han foreslår den rigtige fremgangsmåde."

I Berlin d. 21. juni mødtes den tidligere franske præsident Nicolas Sarkozy med den tyske kansler Angela Merkel, og han advarede dernæst mod den fare, der bærer ved til bålet med øgede spændinger mellem Rusland og den Europæiske Union.

"Vi kan kun løse problemerne mellem Europa og Rusland gennem dialog," sagde Sarkozy. Han definerede den alvorligste trussel mod Europa som værende terroristgrupperne ISIS og al-Qaeda, der begge bekæmpes af Rusland.

»Tiden er inde til at forlade NATO nu!«

**Skriv under og cirkulér vores
INTERNATIONALE APPEL!**

**LaRouche-bevægelsen og
Schiller Instituttet
mobiliserer borgerne i hele
Europa imod NATO**

22. juni 2016 (Leder) – Samtidig med, at mere fornuftige europæere vågner op til den virkelighed, at amerikansk og europæisk, vanvittig politik har bragt verden til randen af atomkrig, står LaRouchebevægelsen og Schiller Instituttet for et afgørende, strategisk lederskab med den revolution i den politiske orientering, der kræves for at redde menneskeheden fra udslettelse.

Sidste lørdag den 18. juni afholdt LaRouche-bevægelsens og Schiller Instituttets aktivister, fra Frankrig, Belgien og Holland og til Tyskland, Italien, Danmark og andre lande, den første aktionsdag i hele Europa omkring appellen: **»Warszawa-topmødet forbereder krig; Tiden er inde til at forlade NATO nu!«**

Appellen, der blev udstedt af LaRouche-bevægelsen som et upartisk initiativ, cirkuleres nu også af andre grupper og personer, og slår alarm over den aktuelle nedtælling til atomkrig og opfordrer NATO-medlemslande til omgående at forlade NATO, og

at vores regering uden yderligere udsættelse skaber betingelserne for en ny, global freds- og sikkerhedsarkitektur, baseret på det win-win-samarbejde, som BRIKS har foreslået, et samarbejde, som det er i Europas og USA's egen interesse at deltage i.

Underskriv og cirkulér appellen!

Download (PDF, Unknown)

Den alvorlige respons, der herved er skabt, demonstreres i rapporten fra Frankrig, hvor samarbejdspartnere til LaRouche i partiet Solidarité et Progrès deployerede 70 personer på gaderne i 17 større og mindre byer i hele Frankrig i lørdags. Næsten 2300 personer har underskrevet appellen i Frankrig, og yderligere 250 underskrifter blev indsamlet denne lørdag under disse direkte aktioner for underskriftsindsamling på gaden. De fleste mennesker har rent intuitivt en fornemmelse af, at noget forfærdeligt snart vil ske, og de »lugter«, at NATO stinker. Foreløbig har 1600 underskrivere benyttet muligheden af også at sende et forud forfattet brev til deres valgte medlemmer og senatorer i deres hjemdepartement (der er 5 til 10 valgte repræsentanter per departement), og brevet siger grundlæggende set, »Jeg har underskrevet denne appel, og jeg ønsker at vide, hvor du står.« Det betyder, at mellem 8.000 og 16.000 e-mails er blevet sendt til valgte franske officielle medlemmer (af parlament og kommunalråd), for at fortælle dem, at de bør vælge at træde ud af NATO og dens kampagner for at føre krig.

✘ *Medlemmer af LaRouchePAC's søsterorganisation i Frankrig, Solidarité & Progrés, mobiliserede i Paris, Frankrig.*

Mange af underskriverne har returneret e-mails med de svar, de har fået fra deres valgte politikere, og som strækker sig fra »Jeg er gaullist, så jeg er for« til »Jeg er virkelig ikke enig«. Andre, så som tidligere minister for udenrigshandel, Pierre Lellouche, der var chef for det højreorienterede parti Les Républicains' afdeling for udenrigsanliggender, understregede, at hans parti arbejder meget hårdt på at få sanktionerne mod Rusland ophævet.

Mere mobilisering fra Boulogne-Billancourt, Frankrig.

Oversat til hollandsk af Agora Erasmus blev appellen publiceret på den progressive webside De Wereld Morgen, der har 30.000 besøgende hver dag.

I Belgien er blandt underskriverne den socialistiske senator Bert Anciaux; diplomat Jan de Moor; tidligere formand for det belgiske parlament Lode Vanoost; den prominente fredsaktivist Ludo de Brabander (Vrede); samt to forfattere, Mike de Loof og Barbara Y. Flamand. Underskrivere er også Michel Vanhoorne, en læge fra universitetet i Gent, der underskrev i sin egenskab af koordinator for Venstre-miljøforum, samt musiker Hubert Boone.

✘ *Medlemmer af Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet i Düsseldorf, Tyskland, mobiliserede folk imod NATO-aggression og 3. Verdenskrig.*

I Holland er den første af flere end 100 hollændere, der har underskrevet appellen, Rein Heijne, direktøren for Erasmus-huset i Rotterdam, der sponsorerer pro-fredsbevægelser. Heijne kommenterede, »Længe leve Erasmus' intellektuelle arv«.

(Se også: [Schiller Instituttet på Folkemødet på Bornholm](#))

Titelfoto: Schiller Instituttet i Danmark mobiliserer på Folkemødet på Bornholm.

Schiller Instituttet mobiliserer danskerne på Folkemødet på Bornholm: Rejser spørgsmålet om Atomkrig og Udmeldelse af NATO!

18. juni 2016 – Schiller Instituttet i Danmark mobiliserer i disse dage på Folkemødet på Bornholm for at stoppe atomkrig. Folkemødet er en stor politisk begivenhed, hvor alle partier, ministerier, hovedmedier, universiteter, dansk industri, militæret og mange andre institutioner er samlet til 4 dages debatter, diskussioner m.m. Omkring 30-40.000 mennesker fra hele Danmark kommer til dette Folkemøde.

Schiller Instituttet i Danmark deltager med 4 personer. Vi bærer kropsplakater, der siger "Atomkrig? Danmark ud af NATO nu!" på den ene side og "Win-Win med BRIKS, ikke krig og økonomisk kollaps" på den anden. Vi uddeler vores danske Nyhedsorientering og vores internationale NATO-folder til folk, og vi taler med folk, vi møder på gaden eller ved interventioner!

Der var en begivenhed med den britiske og den polske ambassadør til Danmark, om betydningen af NATO. Vi uddelte vores litteratur ved begivenheden og skabte en hel del opmærksomhed om atomkrig med vores kropsskilte. Debatten var styret på forhånd, og man kunne ikke stille spørgsmål. Den britiske ambassadør gik så langt som til at sige, at Rusland udgjorde et truende imperium, der må stoppes! Vores litteratur blev godt modtaget af publikum, og vi havde mange diskussioner.

En vigtig begivenhed, hvor vi fik mulighed for at intervenere, var ved det Danske Forsvarsakademi. Titlen på deres begivenhed var "Det danske Forsvar i det nye NATO – henimod Topmødet i juli!" Blandt talerne var det danske militærs repræsentant ved NATO, den permanente danske ambassadør til NATO og en militærforsker fra Københavns Universitet. Der var kun ét eneste hovedbudskab, nemlig, at 'Rusland må inddæmnes på grund af sine "aggressive" handlinger, og Kina er ligeledes en problemnation, der skal håndteres. Vi stillede det første spørgsmål og sagde, at NATO bør opløses; at Danmark bør forlade NATO og undgå atomkrig, og at vi i stedet bør samarbejde med Rusland og Kina, samt acceptere en multipolær verden.

Mere rapportering fra Folkemødet: Se <https://www.facebook.com/groups/1634726746777458/?fref=ts>

Vi har nået det springende

punkt – Vi må tage lederskab nu!

Hr. LaRouche havde en langt mere fundamental pointe, som han ønskede at fastslå for os i dag, og det er, at, uagtet disse faktorer på kort sigt, så er hele det transatlantiske finansielle system parat til at nedsmelte. Vi ved ikke præcis, hvornår det vil ske, men vi ved, at det er fuldstændig uundgåeligt, og det afgørende spørgsmål er derfor: hvilken slags planer vil der foreligge; hvilke fornuftige spillere her i USA og Europa vil udvikle en strategi for en erstatning af det nuværende system? Det er håbløst bankerot. Der findes ingen måde, hvorpå denne proces kan løses.

Fuld dansk oversættelse af LPAC Fredags-webcast, 17. juni 2016:

Download (PDF, Unknown)

Verden har valget mellem to systemer

21. juni 2016 (Leder) – »Formålet med øvelsen er klar«, sagde den polske præsident Andrzej Duda. »Vi forbereder et angreb.«

USA's befolkning er ubevidst om de to mest betydningsfulde, geopolitiske faktorer på planeten. På den ene side finder vi de igangværende tiltag hen imod en global, generel atomkrig, og på den anden finder vi potentialet til at udløse den

største periode med global, økonomisk vækst i menneskehedens historie. Ovenstående udtalelse fra den polske præsident, mht. den nylige, 50.000 mand stærke NATO-øvelse, »Anakonda 16«, der simulerer en invasion af Rusland, er en demonstration af desperationen på Wall Street og i [City of] London, der gør fremstød for at fremprovokere en udslettelseskrig med Rusland og Kina.

Der er en udviklingsvej for en fremtid med menneskelig fremgang – men denne vej fastlægges uden for USA – i takt med, og vores politiske proces fortsat befinder sig i Wall Streets fallerede, monetære systems kvælergreb, samt den pomp, der omgiver dette cirkus for folket og de etablerede medier. I kontrast hertil var det nyligt afsluttede Skt. Petersborg Økonomiske Forum i Rusland, som Obama forsøgte at sabotere, en total succes, der indbragte \$12 mia. store økonomiske aftaler blandt 40 lande, og hvor højtplacerede europæiske ledere, der krævede en afslutning af sanktionerne mod Rusland og krigsprovokationerne, deltog. Den tidligere franske præsident Nicolas Sarkozy udtalte på konferencen:

»Vi har mange andre problemer, og vi har ikke råd til at lide pga. disse kunstigt skabte problemer. Og den stærkeste bør strække hånden frem, for den stærkeste spiller er Rusland, repræsenteret af præsident Putin.«

Det, som en stor del af verden allerede har erkendt, er, at nationens interesse ikke er bygget på militær aggression eller økonomisk krigsførelse, men derimod bygger på fremskaffelsen af en fremtid for ens egen befolkning, inklusive gennem internationalt samarbejde, for at skabe højere levestandard og bedre teknologier således, som nye indsigter i universet kan give os. Af fundamental betydning for denne udviklingsproces er rumprogrammet.

Lyndon LaRouche har peget på rumforskningspioneren Krafft Ehrlicke som den person, der »har skabt selve ideen om et rumprogram«. Ehrlicke var forpligtende engageret over for

princippet om fremskridt og fordømte nejsigernes ikke-forandring, og udtalte:

»en filosofi med anti-vækst, der af menneskene forlanger, at de skal leve med mindre af alting, kan sætte os tilbage til Middelalderen, fordi en hund-æder-hund-kamp med sikkerhed vil bryde ud under sådanne omstændigheder ... Livet viser os, at teknologiske fremskridt er vejen ad hvilken. Men, baseret på disse teknologiske fremskridt, må vores art og vores civilisation ligeledes gøre fremskridt. Så kan vi gå videre.«

Rusland, Kina, Indien og andre har erkendt det uundgåelige, elendige resultat af »nul-vækst«-geopolitik og har afvist det og vist, at de er forpligtet over for økonomiske projekter og rumteknologi, der vil fremme menneskehedens fysiske økonomi og lykke. Kra-kanalen i Thailand, den forbedrede Suezkanal i Egypten, udviklingen omkring Mekongfloden, nye jernbanelinjer i Pakistan og Afghanistan og Chabahar-havnen i Iran er blot nogle få af disse. For nylig har Kina inviteret til internationalt samarbejde omkring sin fremtidige rumstation. Vicedirektøren for Kinas bemandede rumprogram, fr. Wu Pung, sagde for nylig til FN's Komite for den fredelige anvendelse af det ydre rum, i forbindelse med aftaler om nye rumstationer:

»Udforskning af rummet er menneskehedens fælles drøm og ønske. Vi er overbevist om, at implementeringen af aftalerne afgjort vil fremme det internationale samarbejde om udforskning af rummet og skabe muligheder for FN's medlemsstater, i særdeleshed udviklingslande, til at deltage i, og drage fordel af, anvendelsen af Kinas rumstation.«

Rusland og Kina har også for nylig annonceret et fuldt ud omfattende samarbejde omkring rummet. Ruslands ambassadør til Kina Andrey Denisov forklarede i et nyligt interview:

»Jeg ville lægge vægt på samarbejde omkring aktivitet i det ydre rum som et hele, snarere end en specifik leverance af et

parti varer. Pointen er ikke at levere specifikt udstyr, men at organisere langsigtet, gensidigt fordelagtigt samarbejde mellem alle siderne, der objektivt set har tætte forbindelser ud fra et standpunkt om teknisk og teknologisk kompatibilitet.»

Dette er vejen til fremtiden. Mens USA plages af selvmord, narkotikamisbrug, masseskyderier og økonomisk disintegration, så går et flertal af menneskeheden videre til det næste niveau. London-Wall Street-finanssystemet er dødt. Vi har kun ét valg. Valget mellem krig, terror og økonomisk fortvivlelse på den ene side, kontra, at vi dumper Obama og alt, hvad han står for, og kræver en fremtid, der passer sig for menneskeheden.

Billede: »Anakonda 16«-vejen til Anakonda – NATO's mere og mere virkelige »march mod Moskva«. Truslen om Tredje Verdenskrig har aldrig været større. (www.eur.army.mil/Anakonda)

Den tyske udenrigsminister kritiserer NATO's militære manøvrer i Østeuropa, da de kan forværre relationerne med Rusland

19. juni 2016 – I et interview bragt i *Bild am Sonntag* i dag har den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier brudt med egne rækker og kritiseret NATO's beslutning om at arrangere militærmanøvrer i det østlige Europa. Han advarede

om, at disse manøvrer kan øge spændingerne med Rusland. Han tilføjede, at "hvad vi ikke skal gøre nu, er at oppiske situationen med højlydt sabelraslen og skingre krigsråb."

"Alle, der tror, at symbolske parader af tanks på alliansens østlige grænse vil bringe mere sikkerhed, tager fejl," sagde Steinmeier. "Vi gør klogt i ikke at skabe påskud for at forny en gammel konfrontation."

NATO har netop afsluttet en ti-dages militær træningsøvelse i Polen, i hvilken 20 NATO- og allierede lande deltog. Manøvrerne inkluderede 30.000 tropper. Tyskland deltog. I denne måned har *Bild am Sonntag* rapporteret om planer for en ny NATO-styrke, i hvilken USA, Storbritannien og Tyskland hver får kommando over en bataljon på Ruslands grænse, begyndende næste år. Denne udvikling har ført til, at den russiske præsident Vladimir Putin har beordret en kontrol af kampberedskabet hos de russiske væbnede styrker.

Disse udviklinger finder sted blot uger før NATO-topmødet i Warszawa; de tre lande sagde, at de hver ville have kommando over en bataljon på NATO's østlige flanke med henblik på at afskrække enhver magtdemonstration vendt imod Polen og de baltiske lande.

De foreslåede NATO-bataljoner er del af en større militærstyrke, der står foran at blive godkendt på Warszawa-topmødet d. 8.juli. Denne styrke inkluderer ifølge *Bild am Sonntag* tropper på rotation, oplagring af militærudstyr og en meget mobil styrke med opbakning af NATO's 40.000 mand store hurtige reaktionsenhed.

Foto: Den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier.

Vi nærmer os opgørets time

21. juni 2016 (Leder) – En intens række af diplomatiske engagementer er planlagt for de næste to uger, som kunne være bestemmende for, om verden tager en tryk kurs hen imod et Nyt Paradigme for udvikling – som det klarest er blevet fremlagt i præsident Vladimir Putins forslag til »en plan for Stor-Eurasien« på Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum den 16.-18. juni, og ligeledes i den kinesiske præsident Xi Jinpings program for 'Ét bælte, én vej' – eller, om verden går i krig, med udslettelse til følge, sådan, som det promoveres af London og dets skakbrik Obama.

På torsdag afholder Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO) sit årlige topmøde i Tasjkent, Usbekistan. Indien og Pakistan skal indføres som nye medlemmer, og Iran vil få en højere status over observatør nu, da FN's sanktioner er blevet ophævet i kølvandet på P5+1-aftalen. Fra Tasjkent vil den russiske præsident Putin rejse til Kina for et officielt statsbesøg hos præsident Xi. Den russiske vicepremierminister Dmitry Rogozin er allerede i Kina, hvor han forbereder mødet med Kinas vicepremierminister Wang Yang. Man er allerede i gang med at udarbejde aftaler om samarbejde om rumteknologi, om det mulige salg af en \$11 mia. stor andel i Ruslands statslige olieselskab, Rosneft, samt en mulig kinesisk investering i højhastigheds-jernbanelinjen Moskva-Kazan, som sluttelig kommer til at løbe hele vejen til Beijing.

Torsdag den 23. juni vil den længe ventede Brexit-afstemning finde sted i Storbritannien. Den 28. juni træffer de europæiske statsoverhoveder beslutning om, hvorvidt de skal forlænge sanktionerne mod Rusland over Ukraine i yderligere seks måneder. Den franske udenrigsminister gjorde det i mandags klart, at han forventer, at sanktionerne forlænges,

men han indikerede, at Frankrig vil gennemtvinge en debat for en tidsramme for sanktionernes reducering og fjernelse. På et eller andet tidspunkt, måske før afstemningen den 28. juni, forventes Normandiet-4-gruppen (Putin, Merkel, Hollande og Poroshenko) at mødes for at forsøge at kickstarte Minsk II-processen, der er gået i stå, og som er et nøglespørgsmål mht. sanktionerne mod Rusland.

NATO's krigsprovokationer imod Rusland forårsager tydeligvis dybe rifter i de europæiske regeringsinstitutioner. Den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeiers skarpe angreb på NATO i søndagens *Bild am Sonntag* er tydeligvis en indikation på sådanne splittelser. Den italienske premierminister Renzi og EU-kommissionens præsident Junckers tilstedeværelse i Skt. Petersborg er en anden.

En mere dybtgående undersøgelse af NATO-forsvarsministrenes møde i Bruxelles i sidste uge, som en forberedelse til NATO-statsoverhovedernes topmøde i Warszawa den 7.-8. juni, demonstrerer det vanvid, der har grebet Alliancen. De deltagende ministre aftalte at tilføje cyberspace som et yderligere militært domæne – i tillæg til luft, land, vand og rummet. Hvad dette rent konkret betyder, er, at et angiveligt cyber-angreb imod et NATO-medlemsland kunne udløse en anråbelse af den fælles forsvarsklausul (artikel V) i NATO's charter, som kunne føre til et militært NATO-angreb på det land, der får skylden for cyber-angrebet. Dette er topmålet af galskab og kan blive en ny, hårfin udløsermekanisme for krig med Rusland og Kina – to lande, der gentagende er blevet beskyldt for at føre cyber-krig imod USA og Europa (sidste uges hackerangreb ind i det Demokratiske Partis database, som det oprindeligt var blevet »bevist« var blevet udført af den russiske stat, fandtes senere at være blevet udført af en hacker uden forbindelse til Rusland).

Som en kommentar til denne række af diplomatiske begivenheder fastslog Lyndon LaRouche den basale pointe: Vi ved endnu ikke, hvad der vil komme ud af disse begivenheder. Vi ved

imidlertid, at Putin har sin egen, klare strategi og dagsorden, og han vil handle på det. Alt imens vi ikke specifikt ved, hvad Putin vil gøre, så ved vi, at det vil blive en faktor, der vil forme den globale situation.

Foto: Et amerikansk Air Force B-52 Stratofortress anfører en formation af fly, inklusive polske, tyske og svenske styrker, over Det baltiske Hav, 9. juni 2016. NATO-allierede udfører en række realistiske øvelsesmissioner på Ruslands grænser. (U.S. Air Force photo)

USA: Michelle Rasmussen fra Schiller Instituttet i Danmark rapporterer om Instituttets seneste interventioner imod NATO under Folkemødet på Bornholm; se video.

Michelle Rasmussen, Schiller Institute of Denmark, reporting on the recent intervention of the Institute against NATO at 'Folkemødet på Bornholm' @ 9:02 in the video,

Asking question about prevention of nuclear war to Diane Sare.

USA: Senator Feinstein og kongresmedlem Tauscher langer ud efter planerne for nye atomvåben

20. juni 2016 – Senator Dianne Feinstein og tidligere kongreskvinde og viceudenrigsminister for våbenkontrol og international sikkerhed, Ellen Tauscher har sammen skrevet en ledende artikel, der blev bragt i *New York Times* d. 18. juni, og hvori de krævede et stop for den planlagte produktion og indsættelse af det nye 'Long-Range Standoff Weapon' (LRSW), en ny generation af kernevåben, der stærkt øger faren for termonuklear krig. Forfatterne advarede:

"Luftvåbnet er bestemt for, til næste år, at accelerere udviklingen af dette nye nukleare krydsermissil. Det vil fremføre et opgraderet W-80 atomspræghoved, og være i stand til at penetrere verdens mest avancerede luftforsvarssystemer ... fremstilling af nye kernevåben som dette kan imidlertid være unødvendigt, kostbart og farligt."

Feinstein og Tauscher citerede tidligere forsvarsminister Bill Perry, som for et år siden advarede om, at deployeringen af LRSW-våbensystemet ville øge risikoen for atomkrig ved at udviske linjen mellem konventionelle våben og kernevåben (LRSW kan bruge både nukleare og konventionelle spræghoveder). De to forfattere af *New York Times*-artiklen forlangte, at forsvarsminister Ashton Carter frembringer en detaljeret offentlig redegørelse for planerne om LRSW, inklusiv, hvorvidt

det ville blive betragtet som et potentielt offensivt våben, snarere end en tilføjelse af et element til den amerikanske atom-afskrækkelse. De citerede estimater fra Føderationen af Atomvidenskabsfolk (FAS) er, at det nye våbensystem vil koste \$30 milliarder:

“På et tidspunkt, hvor Forsvarsministeriet har besluttet at modernisere hvert ‘ben’ af den nukleare triade (strategiske bombefly, interkontinentale ballistiske missiler og ballistiske missiler fra undervandsbåde, -red.), er det uansvarligt at investere \$30 milliarder i et unødvendigt og farligt nyt atomvåben.”

De understregede også, at

“Vi ønsker at eliminere enhver uklarhed om, hvorvidt dette nye missil er et offensivt våben.”

Forfatterne bemærkede, at revurderingen ‘holdningen til atomvåben’ i 2010 (2010 Nuclear Posture Review) opfordrede til en reduktion af det amerikanske atomarsenal og en øget afhængighed af konventionelle systemer, som luftvåbnets ‘Joint Air-to-Surface Standoff Missile’ og flådens Tomahawk-krydsermissil, der ikke indebærer risiko for nuklear optrapning.

Foto: Long Range Stand Off Krydsermissil.

Putin langer ud efter sanktioner, NATO's udvidelsespolitik og driften mod kold krig

20. juni 2016 – Den russiske præsident Vladimir Putin talte i flere timer på den sidste dag af Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum. Han konfronterede direkte realiteterne omkring den nuværende strategiske krise, der bliver smidt efter det nye paradigme, som er under skabelse af Rusland og de andre BRIKS-nationer. I et interview med Fareed Zakaria efter topmødet, vred han sig behændigt ud af udtalelser om, at han støttede Donald Trump, ved at påpege, at han var blevet fejlciteret af journalister såsom Zakaria, der ikke er analytikere, og idet han understregede, at vi "er rede til at arbejde med USA," uanset, hvem der vælges til ny leder. Han påpegede, at "Trump har udtalt, at han er parat til at genoprette det fulde format af russisk-amerikanske relationer ... det hilser vi alle velkommen."

I sin udtalelse på topmødets sidste dag sagde Putin, at USA kunne være til gavn for verden, inklusiv Rusland, så længe USA ikke blander sig i andre landes anliggender:

"Vi behøver [USA]. Men vi har ikke brug for, at de konstant blander sig i vore anliggender, fortæller os, hvordan vi skal leve, og hindrer Europa i at opbygge relationer med os."

Putin påpegede, at Obama-administrationen gav sine europæiske partnere besked på at tåle sanktioner mod Rusland, sanktioner, der havde ødelæggende konsekvenser for Europa, men ikke for USA.

Putin sagde, at europæiske erhvervskredse i Frankrig, Tyskland og andre steder har udtrykt villighed til at samarbejde med

Rusland, og nu er det op til politikerne "at udvise visdom, forudseenhed og fleksibilitet."

"Vi bærer ikke nag og er rede til at møde vore europæiske partnere på halvvejen," sagde Putin til forummet. Han pegede på, at det ikke var Rusland, der begyndte det nuværende "nedbrud" i relationer mellem Europa og Rusland, forårsaget af sanktionerne. "Alle vore handlinger har været, og forbliver, alene gengældelse."

Putin fortsatte, "Vore seneste møder med repræsentanter for tyske og franske erhvervskredse har vist, at europæisk erhvervsliv er villigt og parat til at samarbejde med vort land. Der er behov for, at politikere møder forretningsfolk på halvvejen, og udviser visdom, forudseenhed og fleksibilitet. Vi har brug for at styrke tilliden i russisk-europæiske relationer og genetablere niveauet af interaktioner.

Putin tog, hvad angår NATO's udvidelsespolitik, ligeledes tyren ved hornene og sagde, at det ikke giver mening: "Sovjetunionen er der ikke mere, Warszawapagten [mellem Sovjetunionen og de østeuropæiske lande] er ophørt med at eksistere, så hvorfor behøver NATO konstant at udbrede sin infrastruktur og bevæge sig mod Ruslands grænser? Nu tager de Montenegro ind. Hvem har truet Montenegro?" spurgte Putin, leende over absurditeten i det.

Han hævdede, at NATO har "en absolut ligegyldig og tankeløs attitude i forhold til vores position på alle områder," og noterede, at det var USA, der ensidigt afsluttede missilforsvars-traktaten, der til at begynde med var underskrevet for at "bringe strategisk balance ind i verden." Putin fortsatte med at berolige verdenssamfundet med, at han ikke ønsker at gå videre til en ny kold krig, som "ingen ønsker". "Uanset, hvor dramatisk tankegangen i udviklingen af internationale relationer måtte se ud udefra, er det ikke en global konfrontations-tankegang."

Putin udtalte, at det amerikanske missilskjold i Østeuropa udgør en trussel mod magtbalancen. "Vi vil perfektionere vores kapacitet for missilangreb for at opretholde balancen, alene på grund af det."

Putin påpegede, at problemer i verden kun kan håndteres, som det i øjeblikket sker i Syrien. I det tilfælde, sagde han, arbejder nationer i verden, inklusiv Rusland og USA, sammen om at hjælpe med at løse krisen i Syrien. Han konfronterede regimeskifte-politikken, idet han insisterede på, at Syriens integritet må opretholdes som topprioritet. Putin sagde ligeud, at disintegrationen af Syrien ville blive en "destabiliserende faktor, ikke kun for regionen, men for hele Verden".

Han udtalte, at fred i Syrien kun kan nås ved en politisk proces: "Hvis vi ønsker at fremme princippet om demokrati, så lad os gøre det med demokratiske instrumenter," sagde han til forummet.

Han anførte, at den ukrainske krise blev skabt med overlæg af Obama-administration, for at tilvejebringe en grund til NATO's eksistens, og at det ikke er sådan, at situationer i den internationale arena burde håndteres: "Efter det Arabiske Forår sneg [USA] sig op til vore grænser. Hvorfor havde de behov for at støtte et kup i Ukraine? Det er sandsynligt, at oppositionen, der er ved magten nu, kunne have opnået det ved demokratiske valg, og vi ville have arbejdet med dem, netop på samme måde, som vi arbejdede med dem, der var ved magten før præsident Janukovitj ... Men nej," fortsatte Putin, "de skulle nødvendigvis føre det til et blodigt kup med ofre, skulle absolut forårsage borgerkrig."

Putin sagde, at den udvikling "arrede" Ukraines russisk-talende befolkning i det sydøstlige Ukraine og på Krim, og ikke gav Rusland andet alternativ end at tage forholdsregler "for at beskytte visse grupper af folk."

Grunden, sagde han, er, at: NATO "har brug for en fremmed fjende, hvad skulle grunden ellers være til eksistensen af en sådan organisation?" Putin sagde, at hele konflikten blev påtvunget Ukraine "for at underbygge selve eksistensen af den nordatlantiske alliance.

Det er Putin, der bestemmer, hvad der skal ske med 'Planen om Stor-Eurasien'

20. juni 2016 (Leder) – Den russiske præsident Vladimir Putin brugte Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum den 16.-18. juni som anledning til at fremlægge det eksistentielle spørgsmål, som nu konfronterer menneskeheden: Gå enten med i det, han kalder 'Planen om Stor-Eurasien' for økonomisk udvikling og sikkerhed, eller også, stå over for den umiddelbart overhængende fare for det transatlantiske systems kollaps og en meningsløs global krig, som kunne udvikle sig til en udslettelseskrig.

Under en to timer lang dialog, der blev præsideret af CNN's Fareed Zakaria, med deltagere, annoncerede Putin, at den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) nu vil indlede forhandlinger i denne måned med Kina om fuld integration i 'Ét bælte, én vej'-projektet, og han understregede, at 40 lande søger handelsforbindelser med EAEU, og at Rusland hilser Vesteuropas fulde deltagelse i dette ambitiøse program velkomment.

I den samme dialog talte han åbenhjertigt om USA's og NATO's »blodige kup« i Ukraine, samt indsatsen af nyere dato for at inddæmme Rusland med NATO-styrker.

Putins handlinger, samt det vanvittige, anglo-amerikanske krigsfremstød mod både Rusland og Kina, har udløst et voksende oprør blandt vesteuropæere, der ser krigsfaren mere og mere klart. Ikke alene deltog flere europæiske ledere i Skt. Petersborg-forummet, imod Obamas og Londons udtrykkelige krav. Den tidligere franske præsident, Nicolas Sarkozy krævede en afslutning af sanktioneerne mod Rusland og opfordrede Putin, som, sagde han, befinder sig i en stærkere position, til ensidigt at afslutte de russiske gengældelses-sanktioner mod Europa. Putin responderede positivt til Sarkozys krav, så vel som også til udtalelser, som den italienske premierminister Matteo Renzi kom med, men han advarede om, at Rusland ikke er indstillet på igen at lade sig bedrage.

Den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier gav et interview til det meget læste *Bild am Sonntag*, hvor han angreb de netop afsluttede NATO-øvelser langs den russiske grænse for at være en krigsprovokation, og han krævede et stop for de »krigshyl«, der kommer fra NATO. Steinmeiers handlinger har udløst et totalt skænderi mellem grupperinger i den tyske, politiske klasse, lige så vel som, at Sarkozys tale i Skt. Petersborg har udløst en seriøs debat i Frankrig. Steinmeiers intervention er blevet støttet af den ledende militæranalytiker fra CDU, Michael Stürmers nylige angreb på NATO's provokationer, samt af udtalelser i denne uge fra tidligere tyske kansler Gerhard Schröder, der også har fordømt tendensen hen imod et nyt våbenkapløb og en Kold Krig med Rusland.

Alle disse fundamentale skift i det politiske landskab kommer blot få dage før Brexit-afstemningen i Storbritannien den 23. juni, og blot få uger, før topmødet mellem NATO's stats- og regeringsledere finder sted i Warszawa i begyndelsen af juli, hvor NATO's deployeringer ind i De baltiske Stater og Polen

efter planen skal ratificeres. *Sunday Telegraph*, en flagskibs-publikation fra Tory-grupperingen i Storbritannien, havde en barsk formuleret lederartikel til fordel for britisk exit af den Europæiske Union. Lederartiklen konstaterede åbenlyst, at EU er død.

Vi er nået til et *punctum saliens*-øjeblik, hvor menneskeheden enten går fremefter med det nye paradigme, som bedst kommer til udtryk i ideen om Verdenslandbroen, eller også styrter den ud i en udslettelseskrig. Der er ingen steder at gemme sig, for menneskehedens fremtid ligger i vægtskålene. Putin har totalt fod på dette opgør, og man kan forvente, at han vil gøre det, der er uventet, i de kommende dage og uger, for at vinde kampen om menneskehedens fremtid.

Her i USA består den største fare i, at disse voksende kræfter, der klart ser faren for en atomkrig, vil holde sig tilbage fra at bringe Obamas præsidentskab til fald – før han starter en krig. Ledende røster i den Amerikanske Komite for Øst-Vest-aftaler, inklusive dr. Stephen Cohen og Gilbert Doctorow, er noget forsinket ved at indse, at Obama ikke er en person, man »overtaler« til at gøre det rigtige. Han har begået forbrydelser, der klart berettiger til en rigsretssag, inklusive hans afvisning af at arbejde sammen med Rusland for at knuse Islamisk Stat, al-Nusra og andre anglo-saudisk sponsorerede, jihadistiske bander. Hvor mange uskyldige liv er gået tabt, fordi Obama nægtede at samarbejde med Putin og de russiske tjenester – der ved, hvordan man fører en kontra-terrorist-operation?

I takt med, at denne kamp når nye dimensioner i Europa, fortsætter den kinesiske præsident Xi Jinping sin turne i Central- og Østeuropa, hvor han indgår betydningsfulde aftaler med Serbien, der er et afgørende omdrejningspunkt for den Eurasiske Landbro.

Frem for alt andet pålagde Lyndon LaRouche sine kolleger i søndags, nøje at overvåge Putins træk. Han vil tage skridt til

flankeoperationer, baseret på hans opfattelse af hele den globale situation. Han stoler ikke på andre, i særdeleshed ikke Obama og briterne. Han vil handle på overraskende måder, som på bedste måde vil reflektere virkeligheden i dette øjeblik med et globalt opgør. Han er, understregede LaRouche, det bedste referencepunkt for handling.

Foto: Den russiske præsident Putin under et møde med lederne af verdens førende nyhedsagenturer, på sidelinjen af det 20. Internationale Økonomiske Forum i Skt. Petersborg (SPIEF 2016), Rusland, 17. juni 2016. Mikhail Metzel/TASS

Supplerende materiale:

Putin langer ud efter sanktioner, NATO's udvidelsespolitik og driften mod kold krig

20. juni 2016 – Den russiske præsident Vladimir Putin talte i flere timer på den sidste dag af Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum. Han konfronterede direkte realiteterne omkring den nuværende strategiske krise, der bliver smidt efter det nye paradigme, som er under skabelse af Rusland og de andre BRIKS-nationer. I et interview med Fareed Zakaria efter topmødet, vred han sig behændigt ud af udtalelser om, at han støttede Donald Trump, ved at påpege, at han var blevet fejlciteret af journalister såsom Zakaria, der ikke er analytikere, og idet han understregede, at vi "er rede til at arbejde med USA," uanset, hvem der vælges til ny leder. Han påpegede, at "Trump har udtalt, at han er parat til at genoprette det fulde format af russisk-amerikanske relationer ... det hilser vi alle velkommen."

I sin udtalelse på topmødets sidste dag sagde Putin, at USA kunne være til gavn for verden, inklusiv Rusland, så længe USA ikke blander sig i andre landes anliggender:

"Vi behøver [USA]. Men vi har ikke brug for, at de konstant blander sig i vore anliggender, fortæller os, hvordan vi skal leve, og hindrer Europa i at opbygge relationer med os."

Putin påpegede, at Obama-administrationen gav sine europæiske partnere besked på at tåle sanktioner mod Rusland, sanktioner, der havde ødelæggende konsekvenser for Europa, men ikke for USA.

Putin sagde, at europæiske erhvervskredse i Frankrig, Tyskland og andre steder har udtrykt villighed til at samarbejde med Rusland, og nu er det op til politikerne "at udvise visdom, forudseenhed og fleksibilitet."

"Vi bærer ikke nag og er rede til at møde vore europæiske partnere på halvvejen," sagde Putin til forummet. Han pegede på, at det ikke var Rusland, der begyndte det nuværende "nedbrud" i relationer mellem Europa og Rusland, forårsaget af sanktionerne. "Alle vore handlinger har været, og forbliver, alene gengældelse."

Putin fortsatte, "Vore seneste møder med repræsentanter for tyske og franske erhvervskredse har vist, at europæisk erhvervsliv er villigt og parat til at samarbejde med vort land. Der er behov for, at politikere møder forretningsfolk på halvvejen, og udviser visdom, forudseenhed og fleksibilitet. Vi har brug for at styrke tilliden i russisk-europæiske relationer og genetablere niveauet af interaktioner.

Putin tog, hvad angår NATO's udvidelsespolitik, ligeledes tyren ved hornene og sagde, at det ikke giver mening: "Sovjetunionen er der ikke mere, Warszawapagten [mellem Sovjetunionen og de østeuropæiske lande] er ophørt med at eksistere, så hvorfor behøver NATO konstant at udbrede sin infrastruktur og bevæge sig mod Ruslands grænser? Nu tager de

Montenegro ind. Hvem har truet Montenegro?" spurgte Putin, leende over absurditeten i det.

Han hævdede, at NATO har "en absolut ligegyldig og tankeløs attitude i forhold til vores position på alle områder," og noterede, at det var USA, der ensidigt afsluttede missilforsvars-traktaten, der til at begynde med var underskrevet for at "bringe strategisk balance ind i verden." Putin fortsatte med at berolige verdenssamfundet med, at han ikke ønsker at gå videre til en ny kold krig, som "ingen ønsker". "Uanset, hvor dramatisk tankegangen i udviklingen af internationale relationer måtte se ud udefra, er det ikke en global konfrontations-tankegang."

Putin udtalte, at det amerikanske missilskjold i Østeuropa udgør en trussel mod magtbalancen. "Vi vil perfektionere vores kapacitet for missilangreb for at opretholde balancen, alene på grund af det."

Putin påpegede, at problemer i verden kun kan håndteres, som det i øjeblikket sker i Syrien. I det tilfælde, sagde han, arbejder nationer i verden, inklusiv Rusland og USA, sammen om at hjælpe med at løse krisen i Syrien. Han konfronterede regimeskifte-politikken, idet han insisterede på, at Syriens integritet må opretholdes som topprioritet. Putin sagde ligeud, at disintegrationen af Syrien ville blive en "destabiliserende faktor, ikke kun for regionen, men for hele Verden".

Han udtalte, at fred i Syrien kun kan nås ved en politisk proces: "Hvis vi ønsker at fremme princippet om demokrati, så lad os gøre det med demokratiske instrumenter," sagde han til forummet.

Han anførte, at den ukrainske krise blev skabt med overlæg af Obama-administration, for at tilvejebringe en grund til NATO's eksistens, og at det ikke er sådan, at situationer i den internationale arena burde håndteres: "Efter det Arabiske

Forår sneg [USA] sig op til vore grænser. Hvorfor havde de behov for at støtte et kup i Ukraine? Det er sandsynligt, at oppositionen, der er ved magten nu, kunne have opnået det ved demokratiske valg, og vi ville have arbejdet med dem, netop på samme måde, som vi arbejdede med dem, der var ved magten før præsident Janukovitj ... Men nej," fortsatte Putin, "de skulle nødvendigvis føre det til et blodigt kup med ofre, skulle absolut forårsage borgerkrig."

Putin sagde, at den udvikling "arrede" Ukraines russisk-talende befolkning i det sydøstlige Ukraine og på Krim, og ikke gav Rusland andet alternativ end at tage forholdsregler "for at beskytte visse grupper af folk."

Grunden, sagde han, er, at: NATO "har brug for en fremmed fjende, hvad skulle grunden ellers være til eksistensen af en sådan organisation?" Putin sagde, at hele konflikten blev påtvunget Ukraine "for at underbygge selve eksistensen af den nordatlantiske alliance.

USA: Senator Feinstein og kongresmedlem Tauscher langer ud efter planerne for nye atomvåben

20. juni 2016 – Senator Dianne Feinstein og tidligere kongreskvinde og viceudenrigsminister for våbenkontrol og international sikkerhed, Ellen Tauscher har sammen skrevet en ledende artikel, der blev bragt i *New York Times* d. 18. juni, og hvori de krævede et stop for den planlagte produktion og indsættelse af det nye 'Long-Range Standoff Weapon' (LRSW), en ny generation af kernevåben, der stærkt øger faren for termonuklear krig. Forfatterne advarede:

"Luftvåbnet er bestemt for, til næste år, at accelerere udviklingen af dette nye nukleare krydsermissil. Det vil fremføre et opgraderet W-80 atomspræghoved, og være i stand til at penetrere verdens mest avancerede luftforsvarssystemer ... fremstilling af nye kernevåben som dette kan imidlertid være unødvendigt, kostbart og farligt."

Feinstein og Tauscher citerede tidligere forsvarsminister Bill Perry, som for et år siden advarede om, at deployeringen af LRSW-våbensystemet ville øge risikoen for atomkrig ved at udviske linjen mellem konventionelle våben og kernevåben (LRSW kan bruge både nukleare og konventionelle spræghoveder). De to forfattere af *New York Times*-artiklen forlangte, at forsvarsminister Ashton Carter frembringer en detaljeret offentlig redegørelse for planerne om LRSW, inklusiv, hvorvidt det ville blive betragtet som et potentielt offensivt våben, snarere end en tilføjelse af et element til den amerikanske atom-afskrækkelse. De citerede estimer fra Føderationen af Atomvidenskabsfolk (FAS) er, at det nye våbensystem vil koste \$30 milliarder:

"På et tidspunkt, hvor Forsvarsministeriet har besluttet at modernisere hvert 'ben' af den nukleare triade (strategiske bombefly, interkontinentale ballistiske missiler og ballistiske missiler fra undervandsbåde, -red.), er det uansvarligt at investere \$30 milliarder i et unødvendigt og farligt nyt atomvåben."

De understregede også, at

"Vi ønsker at eliminere enhver uklarhed om, hvorvidt dette nye missil er et offensivt våben."

Forfatterne bemærkede, at revurderingen 'holdningen til atomvåben' i 2010 (2010 Nuclear Posture Review) opfordrede til en reduktion af det amerikanske atomarsenal og en øget afhængighed af konventionelle systemer, som luftvåbnets 'Joint Air-to-Surface Standoff Missile' og flådens Tomahawk-

krydsermissil, der ikke indebærer risiko for nuklear optrapning.

Putin præsenterer vision for fred og udvikling ved SPIEF, 17. juni 2016

Præsident Vladimir Putin henvendte sig til plenum-sessionen ved Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum (SPIEF) (17. juni 2016) med en slagkraftig politisk og økonomisk vision for Eurasiens fremtid, og som konsekvens deraf for Verden, idet den imødegår Obamas aggressive krigsforberedelser. Han fremførte, at de geopolitiske spændinger i virkeligheden drives af den økonomiske krise. Han appellerede stærkt til EU-nationerne om at afslutte det destruktive sanktionsregime, idet han identificerede det faktum, at de er et resultat af Obamas manipulation. Han pegede på de tyske og franske erhvervsledere, som har åbnet op for en genetablering af relationerne med Rusland, og opfordrede politiske ledere til at mødes med dem på halvvejen, for at reetablere tillid mellem EU og Rusland.

Putin sagde, at Verden, og Rusland, behøver et stærkt USA, men

ikke et USA, der blander sig og forhindrer Europa i at bygge bånd. Om TTIP sagde han, at Europa ville blive alvorligt begrænset, hvis det blev bundet til et enkelt regionalt tilknytningsforhold. Han gentog adskillige gange, at hans vision for et 'Stor-Eurasien' sammen med specielt Kina, var åbent for alle – og i særdeleshed for EU-nationerne.

Han gennemgik i detaljer sin plan for genopbygning af den russiske økonomi, baseret på fremstillingsvirksomhed, anvendelse af teknologier i industrien, 3 millioner nye jobs i små og mellemstore industrivirksomheder i år 2020, og endnu mere fokus på videnskab og teknologi inden for uddannelserne.

Dette er, hvad Obama kalder sin succesfulde "internationale isolation" af Rusland.

Uddrag af Putins tale til plenarforsamlingen på Skt. Petersborg

Internationale Økonomiske

Forum, 17. juni 2016

I øvrigt er de aktuelle, geopolitiske spændinger, til en vis grad, relateret til økonomisk usikkerhed og udtømmning af de gamle kilder til vækst. Der er risiko for, at det vil stige, eller endda blive kunstigt fremprovokeret. Det er i vores fælles interesse at finde en kreativ og konstruktiv vej ud af denne situation.

[Der findes] et enormt og voksende potentiale inden for digitale og industrielle teknologier, robotics, energi, bioteknologi, lægevidenskab og endnu andre områder. Opdagelser inden for disse områder kan føre til sande teknologiske revolutioner og til en eksplosiv vækst i arbejdskraftens produktivitet. Dette sker allerede, og det vil uundgåeligt ske ...

Vi kan faktisk allerede i dag se forsøg på at sikre eller endda monopolisere fordelene ved næste generations teknologier. Dette er, mener jeg, motivet bag skabelsen af afgrænsede områder med opsatte regler som en barriere for at reducere udvekslingen af banebrydende teknologier ...

Man kan kontrollere spredningen af visse teknologier i en vis tid, men i nutidens verden er det nærmest umuligt at holde dem tilbage i et inddæmmed område, også selv om det er et stort område. Men denne indsats kunne føre til, at grundforskning, der nu er åben for den fælles udveksling af viden og information gennem fælles projekter, også indelukkes, hvor der opstilles afspærrende barrierer.

... vi kan kun udvikle os effektivt sammen, ved at opbygge et samarbejde. Vi er overbevist om, at et sådant samarbejde faktisk kan opbygges som en del af et fleksibelt og åbent integrationsmiljø, der opmuntrer til konkurrence inden for videnskabelig forskning og et bredt udvalg af teknologiske løsninger, der gør det muligt for de deltagende lande fuld ud

at bruge deres kompetence og deres potentiale ...

Vi er bevidste om de imponerende udsigter i forbindelse med samarbejde mellem EAEU [Eurasisk Økonomisk Union] og andre lande og integrationsforbindelser. Flere end 40 stater og internationale organisationer har udtrykt deres ønske om at etablere en frihandelszone med den Eurasiske Økonomiske Union. Vi og vore partnere mener, at EAEU kan blive et af centrene i et større, fremvoksende integrationsområde ...

Sammen med vore kinesiske kolleger har vi planlagt at påbegynde officielle forhandlinger så tidligt som i juni måned, om skabelsen af et omfattende handelspartnerskab og økonomisk partnerskab i Eurasien, med deltagelse af staterne i den Europæiske Union og Kina. Jeg forventer, at dette vil blive et af de første skridt hen imod skabelsen af et betydeligt, eurasiske partnerskab. Vi vil helt bestemt genoptage diskussionen om dette betydningsfulde projekt på det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok i begyndelsen af september ...

Venner, det projekt, jeg netop har omtalt – projektet for det større Eurasien – er selvfølgelig åbent for Europa, og jeg er overbevist om, at et sådant samarbejde kan blive til gensidig fordel. På trods af alle de velkendte problemer i vore relationer, er den Europæiske Union fortsat Ruslands hovedpartner inden for handel og økonomi ...

Jeg forstår også vore europæiske partnere, når de taler om de komplicerede beslutninger for Europa, som blev truffet under forhandlingerne om dannelsen af det transatlantiske partnerskab. Det er indlysende, at Europa har et enormt potentiale, og en satsning på kun én regional forbindelsespartner indsnævrer tydeligvis dets muligheder. Under de omstændigheder er det vanskeligt for Europa at opretholde en balance og bevare et rum for en udbytterig manøvre.

Som de nylige møder med repræsentanter for tyske og franske erhvervskredse har vist, så er europæiske virksomheder villige og rede til at samarbejde med dette land. Politikere bør møde virksomhederne på halvvejen ved at udvise kløgt, samt en vidtskuende fleksibel fremgangsmåde. Vi må atter oprette tillid til de russisk-europæiske relationer og genoprette vores samarbejdsniveau.

Vi husker, hvordan det hele begyndte. Rusland igangsatte ikke det aktuelle sammenbrud, afbrydelse, problemer og sanktioner. Alle vore handlinger har udelukkende været i besvarelse. Men vi bærer ikke nag, som man siger, og vi er rede til at komme vore europæiske partnere i møde på halvvejen. Men dette kan under ingen omstændigheder blive en vej med ensrettet færdsel.

Lad mig gentage, at vi er interesseret i, at europæere går med i projektet for et storslået eurasisk partnerskab. I denne sammenhæng hilser vi den kasakhstanske præsidents initiativ, med at afholde konsultationer mellem den Eurasiske Økonomiske Union og EU, velkommen. I går diskuterede vi dette spørgsmål ved mødet med præsidenten for den Europæiske Kommission.

Det vil yderligere være muligt at genoptage dialogen mellem eksperter på et teknisk niveau, om en bred vifte af spørgsmål, såsom handel, investering, lovgivning inden for teknik og toldadministration. På denne måde kunne vi skabe fundamentet for yderligere samarbejde og partnerskab ...

Vi anser det naturligvis for vigtigt at fortsætte samarbejdet omkring betydningsfulde forskningsprojekter, såsom ITER-forsøgskraftværket og den frie elektron-røntgenlaser, for blot at nævne nogle få. En fælles indsats vil gøre det muligt for os virkelig at forøge både Europas og Ruslands teknologiske konkurrencedygtighed. Det rækker at sige, at, i 2015 investerede Rusland 1,2 mia. euro i fælles højteknologiske projekter med Europa ...

Et præsidentielt råd for strategisk udvikling og

prioritetsprojekter vil blive skabt i den nærmeste fremtid. Deres ydmyge tjener vil stå i spidsen, mens rådspræsidiets vil blive ledet af premierminister Dmitry Medvedev ...

Verden har brug for et så magtfuldt land som USA, og det har vi også, men vi har ikke brug for, at det konstant blander sig i vore anliggender, fortæller os, hvordan vi skal leve og forhindrer Europa i at opbygge en relation til os.

FRA SPØRGSMÅL & SVAR:

Jeg ønsker ikke at tro på, at vi er på vej hen imod en ny Kold Krig, og jeg er sikker på, at ingen ønsker dette. Vi gør ganske bestemt ikke. Det er ikke nødvendigt. Hovedtankegangen bag udviklingen af internationale relationer er, at, uanset hvor dramatisk, det kan synes at være, så er det ikke tankegangen bag en global konfrontation. Hvad er problemets rod?

Det skal jeg sige jer. Jeg må bringe jer lidt tilbage i tiden. Efter Sovjetunionens kollaps, havde vi en forventning om generel fremgang og generel tillid. Desværre måtte Rusland konfrontere flere udfordringer, for at tale i moderne vendinger: økonomisk, samfundsmæssig og intern politik. Vi fik udfordringer som separatisme, radikalisme, aggressiv international terror, for det var utvivlsomt al-Qaeda-militante, som vi bekæmpede i Kaukasus, det er en åbenlys faktor, og det kan der ikke være to meninger om. Men, i stedet for støtte fra vore partnere i vores kamp mod disse problemer, fik vi ulykkeligvis noget andet – støtte til separatisterne..., efterretningsstøtte, finansiel støtte og regeringsstøtte ...

Sovjetunionen eksisterede ikke længere; Warszawa-pagten eksisterede ikke længere. Men af en eller anden grund fortsætter NATO med at udvide sin infrastruktur hen mod Ruslands grænser. Det begyndte længe før i går. Montenegro er ved at blive et NATO-medlem. Hvem truer Montenegro? For vores

position bliver totalt ignoreret.

Et andet, lige så vigtigt, eller måske det vigtigste spørgsmål, er den ensidige [fra USA's side] opsigelse af ABM-traktaten. ABM-traktaten blev engang indgået mellem Sovjetunionen og USA af en meget god grund ... Traktaten var udtænkt til at skabe en strategisk balance i verden. Men de droppede imidlertid ensidigt traktaten og sagde venligt, Dette er ikke rettet imod jer. I ønsker at udvikle jeres offensive våben, og vi antager, at det ikke er rettet imod os.

Ved I, hvorfor de sagde sådan? Det er simpelt: der var ingen, der forventede, at Rusland i begyndelsen af 2000, da landet kæmpede med sine interne problemer, var revet itu af interne konflikter, politiske og økonomiske problemer, tortureret af terrorister; at Rusland da ville genopbygge sin forsvarssektor. Der var tydeligvis ingen, der forventede, at vi var i stand til at opretholde vore arsenaler, for slet ikke at tale om at få nye strategiske våben. De tænkte, at de ville opbygge deres missilforsvarsstyrker, mens vore arsenaler skrumpede.

At dette blev gjort under påskud af at bekæmpe den iranske atomtrussel. Hvad er der så blevet af den iranske atomtrussel nu? Der er ikke nogen; men projektet fortsætter. Og sådan er det, skridt for skridt, det ene efter det andet, og så fremdeles.

Så begyndte de at støtte alle mulige former for 'farvede revolutioner', inklusive det såkaldte Arabiske Forår. De støttede det ihærdigt. Hvor mange positive syn hørte vi om, hvad det var, der foregik? Hvad førte det til? Kaos.

Jeg er ikke interesseret i at give nogen skylden. Jeg vil ganske enkelt sige, at, hvis denne politik med ensidige handlinger fortsætter, og hvis skridt i den internationale arena, hvor disse skridt er meget følsomme for det internationale samfund, ikke bliver koordineret, så er sådanne

konsekvenser uundgåelige. Og modsat, hvis vi lytter til hinanden og taler ud fra en balance mellem interesser, så vil dette ikke ske. Ja, det er en vanskelig proces, processen med at nå til enighed, men det er den eneste vej til acceptable løsninger ...

Af hvilken årsag, støttede de kuppet i Ukraine? Jeg har ofte talt om dette. Den interne politiske situation dér er kompliceret, og den opposition, der nu sidder ved magten, ville efter al sandsynlighed være kommet til magten på demokratisk vis, gennem valg. Sådan er det. Vi ville have arbejdet sammen med dem, som vi havde gjort det med den regering, der sad ved magten før præsident Janukovitj.

Men nej, de skulle absolut gå frem med et kup, med tab, med udløsning af blodsudgydelser, en borgerkrig, og med at skræmme den russisktalende befolkning i det sydøstlige Ukraine og i Krim. For hvad? Og efter at vi var nødt til, simpelt hen nødt til, at tage forholdsregler for at beskytte visse samfundsgrupper, begyndte de at optrappe situationen, at ophidse til spændinger. Efter min mening, så gøres dette, bl.a., for at retfærdiggøre eksistensen af den Nordatlantiske Blok. De har brug for en ekstern modstander, en ekstern fjende; i modsat fald, hvorfor skulle denne organisation i det hele taget være nødvendig? Der er ingen Warszawa-pagt, ingen Sovjetunion – hvem er det rettet imod?

Hvis vi fortsætter med at handle i overensstemmelse med denne tankegang, med at optrappe [spændinger] og fordoble indsatsen for at skræmme hinanden, så vil det en dag komme til en kold krig. Vores tankegang er fuldstændig anderledes. Den fokuserer på samarbejde og søgen efter kompromis. [Applaus]. (Udskriftet af Putins tale er ikke komplet.)